

O'ZBEKISTON RESPUBLIKASI XALQ TA'LIMI VAZIRLIGI

NUKUS DAVLAT PEDAGOGIKA INSTITUTI

Bakalavriyatning o'zbek tili va adabiyoti yo'nalishi uchun

«HOZIRGI O'ZBEK TILI»

(morfologiya)

FANIDAN

MA'RUZALAR MATNI

NUKUS – 2010

MORFOLOGIYA

Morfologiya (yunoncha *morphe* – «shakl», *logos* – «ta’limot») soʻz va uning grammatik xususiyatlari haqidagi ta’limotdir. **Morfologiyada** soʻzning morfologik tuzilishi, yangi shakl va maʼnolar hosil qilishi bilan bogʻliq qonun-qoidalar oʻrganiladi. Morfologiyada soʻzlar mushtarak yoki farqli belgilari umumlashtirilgan holda turkumlarga ajratib oʻrganiladi. Soʻz leksikologiyada leksik birlik sifatida, morfologiyada esa grammatik birlik sifatida oʻrganiladi.

GRAMMATIK MA’NO VA GRAMMATIK SHAKL

Soʻzning borliqdagi narsa, belgi harakat va voqea-hodisalar haqidagi tushunchalarni ifodalashi uning **leksik maʼnosi** hisoblanadi. Leksik maʼno soʻzning lugʻaviy (asosiy, oʻzak negiz) qismi orqali anglashiladi. Soʻzning biror turkumga mansubligini koʻrsatuvchi umumiy kategorial maʼno va soʻzning maʼlum bir grammatik shakli ifodalaydigan maʼno **grammatik maʼno** deyiladi. Demak, grammatik maʼno oʻz xususiyatiga koʻra ikki turlidir:

1. Maʼlum bir soʻz turkumi uchun umumiy boʻlgan maʼno. Masalan: *yomgʻir, bahor, shirinlik, qush, daraxt* kabi soʻzlar uchun mushtarak boʻlgan maʼno predmetlik tushunchasini anglatishidir. Xuddi shu umumiy grammatik maʼno ularning ot turkumiga mansubligini koʻrsatadi.

2. Soʻzlar asosiy leksik maʼnosidan tashqari qoʻshimcha grammatik maʼnoni ham ifodalaydi. Masalan: *kitobim, kitobing, kitobi; uyga, uyda, uydan, bordik, yaqinlashyapti* soʻzlaridagi egalik, kelishik, zamon, va shaxs-son qoʻshimchalari yordamida ifodalanayotgan maʼno ham grammatik maʼno hisoblanadi.

Soʻzning grammatik maʼnosi uning grammatik shakli orqali reallashadi. Masalan: *kitoblar* soʻzidagi aniq bir predmet va uning koʻpligi maʼnosi **-lar** affiksi yordamida, *ishlayapmiz* soʻzining grammatik maʼnosi (zamon va shaxs-son) **-yap,-miz** morfologik koʻrsatkichlari vositasida anglashilmoqda.

Soʻz shakli quyidagicha hosil qilinadi:

1. Sintetik shakl. Soʻzning oʻzak-negiziga qoʻshimchalar qoʻshish orqali hosil qilinadi: *kuldi, yigʻlayapti, qalamni, shahardan* kabi.

2. Analitik shakl. Yordamchi soʻzlar ishtirokida hosil qilinadi: *qalam bilan, maktab tomon*. Nutqda sintetik va analitik shakllar aralash holda qoʻllanishi mumkin: soʻzla+**b** ber+**dim**, ona+**m** uchun; koʻr+**ib** tur+**ib**+**man**.

3. Juft va takroriy shakl. Bu tipdagi soʻz shakllari ham maʼlum bir grammatik maʼnoni ifodalashga xizmat qiladi.

Juft shakl. Bir turkumga mansub ikki soʻzning juft holda qoʻllanishidan yuzaga keladi. Bir turkumga mansub har qanday soʻzni juft holda qoʻllab boʻlmaydi. Buning uchun ularning maʼno munosabati eʼtiborga

olinadi. Soʻzlar juft holda qoʻllanganda umumlashtirish, jamlilik maʼnolari oʻrtaga chiqadi: *qishin-yozin (doim), katta-kichik (barcha), mayda-chuyda (arzimas narsalar), aji-buji (tartibsiz), ora-sira (baʼzan)*.

Nutqimizda juft soʻzlar qismlarining oʻrni asosan oʻzgartirilmay qoʻllanadi. *Kalta-kulta, oʻlda-joʻlda, ota-bola*. Baʼzi juft soʻzlar qismlarining oʻrnini almashtirib qoʻllash mumkin: *eson-omon – omon-eson, asta-sekin – sekin-asta*.

Takroriy shakl. Leksik va grammatik jihatdan bir butunlikni tashkil etuvchi, takror holda qoʻllangan soʻz shakli takroriy shakl hisoblanadi: *katta-katta (binolar), chopa-chopa (charchamoq), joy-joyiga (oʻtirmoq), tez-tez (gapirmoq)*.

Bir soʻzni ketma-ket qoʻllash bilan takroriy shakl hosil boʻlavermaydi. Takroriy shaklda soʻzning leksik maʼnosidan tashqari maʼlum bir grammatik maʼnolar ifodalanishi lozim.

Masalan: Berganing bir yumurta,
Oʻldirding *turta-turta*. (Maqol)
Berganga -- *qoʻsha-qoʻsha*,
Bermaganga *oʻsha-oʻsha*. (Maqol)
Gul – *dasta-dasta*,
Gul – bermagan nokasta. (Maqol)
Ilib-ilib, yoz boʻlar,
Sovib-sovib, qish boʻlar. (Maqol)

Keltirilgan misollardagi *qoʻsha-qoʻsha, dasta-dasta* takroriy shakllari koʻplik maʼnosini, *turta-turta, ilib-ilib, sovib-sovib* harakatning takroriylikni ifodalaydi. Takroriy shaklni **uslubiy takrordan** farqlash kerak. Masalan: -- *Iya, iya, biz turganda nega endi siz pol yuvarkansiz, opa? – Dod, dod! Omonatimdan ayrildim. – Obbo, - dedi Bozorboy uf tortib, - boʻpti, boʻpti, toʻrtta balon berib yuboraman. Qutuldimmi?! (S.Ahmad)*

Uslubiy takror tarkibidagi soʻzlar birgalikda boshqa bir maʼnoni ifodalamaydi, bir butunlikni hosil qilmaydi. Qaytarilayotgan soʻz asosan, taʼkidni kuchaytirish uchun ishlatiladi.

OT SO‘Z TURKUMI

Otlarning ma’no va grammatik belgilari

Predmetlik ma’nosini bildiruvchi so‘zlar turkumi *ot* deyiladi. Ot son, egalik, kelishik kategoriyalari, turli ma’no va vazifa uchun qo‘llanadigan morfologik shakllarga, shuningdek, o‘ziga xos so‘z yasash tizimiga ega. Masalan: *ishchilarimizning* so‘zida *-chi* — so‘z yasovchi, *-lar* — ko‘plik, *-imiz* — egalik, *-ning* – kelishik shaklini hosil qiluvchi qo‘shimchalardir.

Otlar *kishi nomlarini*: *Ahmadjon, Nozimbek, Maftuna, Muslima*; *o‘rin-joy nomlarini*: *Farg‘ona, Samarqand, maktab, qishloq*; *daraxt va o‘simlik nomlarini*: *chinor, majnuntol, kashnich*; *narsa–buyum nomlarini*: *cho‘mich, kosa, ko‘ylak*; *vaqt-fasl nomlarini*: *yil, daqiqa, soat, hafta, oy, yoz, kuz, qish, bahor, mart, may*; *voqea-hodisa nomlarini*: *majlis, dars, to‘fon, zilzila*; *Yer va osmon jismlari nomini*: *tuproq, tog‘, tosh, quyosh, yulduz*. Shuningdek: *sevgi, tinchlik, orzu, yaxshilik, qobiliyat* kabi mavhum tushuncha nomlarini ifodalab keladi.

Ot turkumidagi so‘zlar sifat, son, olmosh, fe‘l va ravish turkumidagi so‘zlar bilan sintaktik munosabatga kirishadi: *shirin olma, uchta qalam, o‘sha kitob, maktabda ishlamoq, ko‘p odam* kabi.

Ot gapda turli vazifalarda kela oladi, lekin ega vazifasida kelishi uning yetakchi sintaktik belgisidir.

Ot turkumiga mansub so‘zlar bosh kelishikda kelganda — *ega* va *kesim*, qaratqich, tushum, jo‘nalish, o‘rin-payt, chiqish kelishigi qo‘shimchalarini olganda *aniqlovchi, izohlovchi, to‘ldiruvchi, hol va undalma* bo‘lib keladi. Masalan, *Ko‘z - qo‘rqoq, qo‘l – botir (maqol)*. *Gullarning ichida eng qadrlisi – atrgul. Azamat teraklarning yaproqlari kumush astarlarini oyga tutib, orom uyqusiga ketishgan (S.Ahmad)*. *Yo‘lchi o‘z do‘sti Qoratoy temirchi bilan hangomalashib o‘tirar edi (Oybek)*. *Adabiyot ilmi xuddi yong‘oqqa o‘xshaydi: sirti qattiq, lekin ichidagi mag‘izi shirin (A.Qahhor)*. *Osmonda yulduzlar siyrak qoldi (P.Qodirov)*. *–Bolam, hech kim otasiz o‘smabdimi, bo‘ying cho‘zilib qoldi, endi o‘zing ota bo‘lasan, mana ko‘rasan (S.Ahmad)*.

Otlarning ma’no turlari

Otlar ma’no va grammatik xususiyatlariga ko‘ra ikki turga bo‘linadi: atoqli otlar; turdosh otlar.

Predmet, voqea-hodisalarga atab qo‘yilgan otlar *atoqli otlar* deyiladi. Atoqli otlar bir xildagi predmet yoki voqea-hodisalarning birini ajratib ko‘rsatishga xizmat qiladi. Tilimizning lug‘at zahirasida atoqli otlar ma’lum bir o‘rinni egallaydi. Kishilarning ismlari, familiyalari, otasining ismi, tahalluslar, laqablar, planeta va yulduzlarning nomlari, uy hayvonlari va qushlarga atab qo‘yilgan nomlar, geografik nomlar, tashkilot va idora nomlari, gazeta va jurnal nomlari atoqli otlar sifatida o‘rganiladi.

Tilshunoslikda atoqli otlarni o'rganuvchi soha **onomastika** (yunoncha «nom qo'yish san'ati») deb yuritiladi. Atoqli otlar faqat birlik shaklda qo'llanadi. Atoqli otlar ko'plik qo'shimchasini olsa, grammatik ko'plikni emas, balki modal ma'nolarni ifodalaydi. Masalan: *Shahardan Saltilarning bir arava bo'lib kelishlari ham Enaxonning shu xil havaslaridan biri edi* (Cho'lpon). Bu gapda – **lar** qo'shimchasi orqali «mushtarak xususiyatga ega kishilar guruhi» (Salti va uning dugonalari) ma'nosi ifodalangan. *Men bu ishni shunday qoldirib ketolmayman ... Shamsiddin, To'raqul, Abdisamatlar qo'shkarnay bilan jar solishadi... bilasanmi?* (Cho'lpon). Bu gapda ko'plik shakli orqali «birgalikda», «birgalashgan holda» ma'nolari ifodalangan. Turdosh otlar yakka predmet, shaxs yoki voqea-hodisaga nom bo'lganda atoqli otga ko'chgan hisoblanadi. Masalan: *lola - o'simlik nomi, turdosh ot; Lola – ism, atoqli ot; gulxan – olov, turdosh ot; «Gulxan» - jurnal nomi, atoqli ot* va hokazo.

Turdosh ot

Bir turdagi predmet, voqea-hodisalarning umumiy nomini bildiradigan otlar **turdosh otlar** deyiladi: *odam, bug'doy, bayroq, yomg'ir, davlat, meva, tezlik, oqibat* kabi.

Turdosh otlar birlik va ko'plik shakllarda qo'llanadi. Turdosh otlar ifodalagan tushunchaning xususiyatiga ko'ra aniq va mavhum otlarga bo'linadi. Bevosita ko'rish, sanash mumkin bo'lgan jonli va jonsiz predmetlar **aniq otlar** hisoblanadi: *kitob, daftar, eshik, tuproq, olma*. Bunday otlar sanoq sonlar bilan sintaktik aloqaga kirisha oladi: *o'nta kitob, to'rtta olma*. Shuningdek, sub'ektiv baho hamda ko'plik qo'shimchalarini qabul qiladi: *qizaloq, kitoblar*.

Mavhum tushuncha, belgi, xususiyat va holat nomlari **mavhum otlar** deyiladi. Mavhum otlar ko'plik shaklida qo'llanmaydi: *ezgulik, yaxshilik, mehr, muhabbat, baxt, quvonch*. Ko'plik qo'shimchasini qabul qilganda grammatik ko'plikni emas, balki modal ma'nolarni ifodalagan bo'ladi: *Ovozlari qulog'im ostida jaranglab turibdi* (S.Ahmad). *Quvonchlarim yaproq misol to'kildi* (F.Azimova).

Turdosh otlar birlik shaklida predmetlarning jamini yoki yakka predmetlarni ifodalaydi. Shunga ko'ra yakka va jamlovchi otlarga ajratiladi.

Yakka otlar bir turdagi predmetlardan birini ajratib ifodalaydi: *gul, choynak, piyola*.

Jamlovchi otlar esa birlik shaklida bo'lsa ham, mazmunan ko'plikni bildiradigan otlardir: *aholi, omma, olomon, xalq, qo'shin*.

Otlarda son kategoriyasi

Otlar nutqda birlik va ko'plik shakllarida ishlatiladi. O'zbek tilida otning birlik shaklini ifodalovchi maxsus qo'shimcha yo'q. Ko'plik

qo‘shimchasisiz holatdagi ot grammatik jihatdan birlik sonda hisoblanadi: *sochiq, soat, on, nabira, munchoq, avlod, aholi*.

Otning ko‘plik shakli esa **-lar** qo‘shimchasi orqali ifodalanadi va predmetning birdan ortiq ekanligini bildiradi. **-lar** qo‘shimchasi quyidagi holatlarda qo‘llanganda grammatik ko‘plikni emas, balki turli modal ma’nolarni ifodalashga xizmat qiladi:

1. Atoqli otlarga qo‘shilganda;
2. Mavhum otlarga qo‘shilganda;
3. Inson tanasidagi asli bir dona bo‘lgan predmetlar bildirgan so‘zlarga qo‘shilganda;
4. Donalab sanalmaydigan otlarga qo‘shilganda;
5. Vaqt ma’nosidagi otlarga qo‘shilganda;
6. Juft predmetni anglatgan otlarga qo‘shilganda;
7. Aniq va mavhum otlarga qo‘shilib, hurmat, izzat ma’nosi ifodalanganda.

Otlarda egalik kategoriyasi

Predmetning uch shaxsdan biriga taalluqli ekanligini anglatuvchi shakllar **egalik kategoriyasi** deyiladi.

Egalik kategoriyasi quyidagi qo‘shimchalar bilan ifodalanadi:

Shaxslar	Birlikda		Ko‘plikda	
	Unlidan so‘ng	Undoshdan so‘ng	Unlidan so‘ng	Undoshdan so‘ng
I	- m	-im	-miz	-imiz
II	- ng	-ing	-ngiz	-ingiz
III	- si	-i	-si	-i

Egalik qo‘shimchalari, odatda, ko‘plik qo‘shimchasidan keyin qo‘shiladi: *uy+lar+im, o‘yinchoq+lar+ing, rasm+lar+i*.

Egalik qo‘shimchalari imlosi:

1. Ikkinchi bo‘g‘inda **i, u** tor unlisi qatnashadigan ayrim ikki bo‘g‘inli otlarda egalik qo‘shimchasi (birlik shaklida) qo‘shilganida ikkinchi

bo‘g‘indagi tor unli talaffuz qilinmaydi va yozilmaydi: *og‘iz+im—og‘zim, burun+ing—burning, qorin+i--qorni, o‘g‘il+i--o‘g‘li, o‘rin+ing--o‘rning.*

Esda tuting: Bu qoidani *o—i, o‘--i, u—u, i—i* tarzida shakllangan ikki bo‘g‘inli so‘zlarning barchasiga qo‘llab bo‘lmaydi. Masalan: *odil, bo‘g‘in, kukun, chivin, ojiz* kabi.

2. Manba, tole kabi unli bilan bitgan otlarga egalik qo‘shimchasining *-im, -ing, -i* shakli qo‘shiladi: *manbai, toleim* kabi.

3. Oxiri *k* yoki *q* undoshi bilan tugagan *tabrik, kerak, yong‘ok, qayliq* kabi otlarga egalik qo‘shimchasi qo‘shilganda so‘z oxiridagi *k* undoshi *g* undoshiga, *q* undoshi *g‘* undoshiga aylanadi va tabrigi, keragi, yong‘og‘i, qaylig‘i tarzida yoziladi.

Esda tuting. *nutq, zavq, ufq* kabi bir bo‘g‘inli otlarga, shuningdek, *idrok, ishtiyoq* kabi ko‘p bo‘g‘inli so‘zlarga egalik qo‘shimchasi qo‘shilsa o‘zakda o‘zgarish yuz bermaydi.

Otlarda kelishik kategoriyasi

Ot yoki otlashgan so‘zning boshqa bir so‘zga tobeligini ifodalaydigan grammatik shakllar sistemasi **kelishik kategoriyasi** deyiladi. Otlarning kelishik qo‘shimchalarini olib o‘zgarishi **turlanish** deyiladi, kelishik qo‘shimchalari esa turlovchi qo‘shimchalar hisoblanadi. O‘zbek tilida 6 ta kelishik mavjud bo‘lib, ularning nomi, qo‘shimchalari va so‘roqlari quyidagi jadvalda berilgan:

□	Kelishiklar nomi	Qo‘shimchasi	So‘roqlari	Kelishik shaklidagi otlar
1.	Bosh kelshik	----	kim? nima? qaer?	Oybek, kitob, xayol, universitet
2.	Qaratqich kelishigi	--ning	kimnin nimani qaernin	Oybekning, kitobning, xayolning, universitetning
3.	Tushum kelishigi	--ni	kimni? nimani? qaerni?	Oybekni, kitobni, xayolni, versitetni
4.	Jo‘nalish	--ga	kimga?	Oybekka

	kelishigi	(-ka, -qa)	nimani? qaerga?	kitobga, xayolga, versitetga
5.	O‘rin-payt kelishigi	--da	kimda? nimada? qaerda?	Oybekda kitobda, xayolda, versitetda
6.	Chiqish kelishigi	--dan	kimdan? nimadan? qaerdan?	Oybekda kitobdan, xayoldan versitetdan

Otning sintaktik vazifasi uning qaysi kelishik qo‘shimchasini olib kelishiga qarab belgilanadi. Masalan, bosh kelishikdagi so‘z gapda ega, kesim, undalma, vazifasida, qaratqich kelishigidagi otlar qaratqichli aniqlovchi vazifasida keladi.

Bosh kelishik

Bosh kelishikdagi so‘z *kim? nima? qaer?* so‘roqlaridan biriga javob bo‘ladi. Bu kelishikni ifodalaydigan maxsus qo‘shimcha yo‘q. Bosh kelishik shaklidagi ot gapda ega, kesim, izohlovchi, sifatlovchi, undalma va atov gap vazifasida keladi.

Qaratqich kelishigi

Biror predmetning shu kelishikdagi otdan anglashilgan predmetga qarashlilikini anglatadi. Qaratqich kelishigining morfologik ko‘rsatkichi –*ning* bo‘lib, she‘riyatda *-n* yoki *-im* shaklida ham qo‘llanadi: *Birovning ko‘nglini chog‘ qilishning eng yaxshi usuli – uning so‘zlariga quloq tutish* (J.Louell). *Bu quyosh o‘lkasin otashin sasi, O‘zbek diyorining saratoni* bu (A.Oripov). *Yerda qolgan, o, tanim manim, O‘zbekiston, Vatanim manim!* (A.Oripov)

Jonli nutqda esa tushum kelishigi qo‘shimchasiga omonim bo‘lib keladi: -- *Siz kimni zurriyotini bozorga olib chiqqanligingizni bilyapsizmi? Kimsan, Mirzaboyni zurriyoti!* (T. Murod)

Bunday holatni *-n* shaklida ham kuzatish mumkin:

Har bolam ufurgan nafasini atri

She‘rimning eng yetuk, eng yaxshi satri (G‘.G‘ulom)

Umid uzgil, deding, oshiq, muhabbat rishtasin uzgum,

Uzurman, deb azob etding, azobing ichra men borman (A.Oripov)

Qaratqich kelishigi qo‘shimchasi men, sen olmoshlariga **-ing** shaklida qo‘shiladi: *men+ing, sen+ing*.

Qaratqich kelishigi qo‘llanishiga ko‘ra belgili yoki belgisiz bo‘ladi. **Belgili qaratqich kelishigi** -ning bilan shakllanadi va real qarashlilikni ifodalaydi: *Usta Mahkamning kichik qizi Inobat mahmadonagina chiqqan* (S.A.hmad). *Qo‘rquvdan Nilufarning ko‘zlari pir-pir ucha boshladi* (U.Nazarov).

Qaratqich kelishigi qo‘shimchasi tushirilgan bo‘lsa, **belgisiz qaratqich** hisoblanadi: *Xotiralar iskanjasida lom-mim demay, «xotirjamlik»ni ijro etmoqdaman* (Yo.Akram). *Urush azoblari xotiraga aylanmaydi, aksincha har kuni davom etaveradi* (Q.Norqobil).

Belgisiz qaratqich kelishigidagi otlar o‘zidan keyingi ot bilan zich bog‘langan bo‘ladi va ular orasiga boshqa so‘z kiritib bo‘lmaydi. Bunday bog‘lanishda qarashlilikdan ko‘ra aloqadorlik ma‘nosi ustun bo‘ladi.

Tushum kelishigi

Tushum kelishigidagi ot ish-harakatni o‘z ustiga olgan predmetni anglatadi. Bu kelishikdagi ot kimni? nimani? so‘roqlaridan biriga javob bo‘ladi. Tushum kelishigi **-ni** qo‘shimchasi bilan shakllanib, o‘timli fe‘lga bog‘lanadi. Gapda vositasiz to‘ldiruvchi bo‘lib keladi: *Hayotni sevasanmi? Unda vaqtini bekorga o‘tkazma* (B.Franklin).

She‘riy nutqda tushum kelishigining **-n, -in** shakllari ham uchraydi.

Har yonda go‘zllik yoymish daftarin. (A.Oripov)

Gar muhabbatning hayotda

Turfa xil bozori bor,

Oshiq ahlin lek muhabbatga

yetishmagay zori bor. (A.Oripov)

Jo‘nalish kelishigi

Jo‘nalish kelishigidagi otdan anglashilgan ish-harakatning kimga, nimaga tegishlilikini, ish-harakatning bajarilish o‘rnini, vaqtini, sababini hamda ish-harakatning bajarilishida vosita ekanligini anglatadi. Kimga?, nimaga?, qaerga? so‘roqlaridan biriga javob bo‘ladi. Jo‘nalish kelishigi **-ga** qo‘shimchasi bilan hosil qilinadi. Mazkur qo‘shimcha k yoki g tovushi bilan tugagan otlarga qo‘shilganda **-ka, q** yoki **g** tovushi bilan tugagan otlarga qo‘shilganda **-qa** tarzida aytiladi va yoziladi.

Jo‘nalish kelishigidagi ot kimga? yoki nimaga? so‘rog‘iga javob bo‘lganda, gapda vositali to‘ldiruvchi: qaerga? so‘rog‘iga javob bo‘lganda,

o‘rin holi; qachon? yoki qachonga? so‘rog‘iga javob bo‘lganda payt holi vazifasida keladi.

O‘rin – payt kelishigi

O‘rin – payt kelishigidagi ot ish-harakatning bajarilish o‘rnini, vaqtini, bajarilish holatini ifodalaydi. **-da** qo‘shimchasi yordamida hosil qilinadi. Kimda?, nimada?, qaerda?, qachon?, qay holatda? kabi so‘roqlardan biriga javob bo‘ladi. Gapda to‘ldiruvchi, hol, kesim vazifalarida keladi.

Chiqish kelishigi

Chiqish kelishigidagi ot ish-harakatning chiqish o‘rnini, vaqtini, sababini bildiradi. Chiqish kelishigi **-dan** qo‘shimchasi bilan hosil qilinadi. Kimdan?, nimadan?, qaerdan?, qachondan? so‘roqlaridan biriga javob bo‘ladi va gapda to‘ldiruvchi, hol vazifalarida keladi.

Otlarning yasalishi

Ot turkumiga mansub so‘zlar, asosan, morfologik va sintaktik usul bilan yasaladi. Morfologik usulda so‘zning negiziga maxsus yasovchi qo‘shimchalar qo‘shish orqali ot hosil qilish tushuniladi. Sintaktik usulda esa bir necha so‘z ishtirokida ot hosil qilish nazarda tutiladi.

Ot yasovchi qo‘shimchalar ot, sifat, son, olmosh, fe‘l turkumidagi so‘zlardan ot yasashga xizmat qiladi. Masalan: *kursdosh (otdan)*, *chopiq (fe‘ldan)*, *qiziqchi (sifatdan)*, *birlik (sondan)*, *o‘zlik (olmoshdan)*.

Morfologik usul bilan yasalgan otlar ma‘no xususiyatiga ko‘ra quyidagilarni o‘z ichiga oladi: 1. Shaxs va kasb - hunar otlarini yasovchi qo‘shimchalar. 2. Narsa, qurol, o‘lchov birligi otlarini yasovchi qo‘shimchalar. 3. O‘rin – joy oti yasovchi qo‘shimchalar. 4. Mavhum ot yasovchi qo‘shimchalar.

1. Shaxs va kasb - hunar otlarini yasovchi qo‘shimchalar, asosan, otga qo‘shiladi va yangi ma‘noli ot hosil qiladi. Bularga quyidagilar kiradi:

-chi. Bu qo‘shimcha barcha so‘z turkumlariga va boshqa tillardan kirgan so‘zlarga qo‘shilib, quyidagi ma‘nolarni ifodalovchi otlar yasaydi: a) biror kasb bilan shug‘ullanuvchi shaxs otlari: *sotuvchi*, *o‘qituvchi*, *haydovchi*, *tarbiyachi*; b) biror fe‘l-atvor, xususiyat bilan bog‘liq otlar: *qiziqchi*, *og‘machi*, *a‘lochi*, *lofchi*, *ayg‘oqchi*.

-dosh. Bu qo‘shimcha negiz anglatgan shaxs yoki predmet bilan yashash, ishlash, o‘qish o‘rni va davri birga bo‘lgan (*yurtdosh*, *ovuldosh*, *kursdosh*, *tengdosh*, *zamondosh*); ish harakati, xususiyati va holati umumiy bo‘lgan (*ko‘makdosh*, *safdosh*, *sirdosh*, *yostiqdosh*, *ohangdosh*, *suhbatdosh*); dunyoqarash va qarindoshlik jihatidan yaqinlik ma‘nosini ifodalaydigan (*fikrdosh*, *maslakdosh*, *jondosh*, *qondosh*, *qarindosh*) shaxs otlarini yasaydi. Shuningdek, bu qo‘shimcha yordamida ilmiy atamalar ham hosil qilinadi: *sifatdosh*, *ravishdosh*, *undosh*, *uyadosh*, *shakldosh*, *urg‘udosh*. Bu qo‘shimcha

bilan shakllangan ayrim soʻzlar **ham**– old qoʻshimchasi orqali hosil qilingan otlarga sinonim boʻladi. *Kasbdosh/hamkasb, suhbatdosh/hamsuhbat, qishloqdosh/hamqishloq.*

-kash. «Shugʻullanuvchi», «tortuvchi» maʼnosidagi ot hosil qilishda ishlatiladi. Masalan: *aravakash, paxsakash, suratkash, tuyakash.*

-bon. Biror narsaga qarab turuvchi, qoʻriqlovchi shaxsni bildiruvchi ot yasashda ishlatiladi. Masalan: *darvozabon, bogʻbon, saroybon.*

-boz. «Shugʻullanuvchi» maʼnosidagi ot hosil qilishda ishlatiladi: *dorboz, kaptarboz, masxaraboz.* Bu qoʻshimcha, koʻpincha, **-voz** tarzida talaffuz qilinadi, lekin **-boz** yoziladi.

-paz. Asosan, ovqat nomlariga qoʻshilib, negiz anglatgan taomni pishirish, tayyorlash bilan shugʻullanuvchi shaxsni – kasb egasini bildiradi: *kabobpaz, somsapaz, oshpaz, mantipaz.*

-dor. Otlarga qoʻshilib shu soʻz orqali fodalangan predmetga egalik yoki predmetning oʻshanga xos, taalluqli ekanligini bildiruvchi ot yasaydi: *quldor, chorvador, amaldor, mansabdor.*

-shunos. Negiz anglatgan soha bilan shugʻullanuvchi shaxs oti hosil qilishda ishlatiladi: *tilshunos, adabiyotshunos, sharqshunos, tuproqshunos, huquqshunos.*

-soz. Negizdan anglashilgan predmetni yasash va tuzatish bilan shugʻullanuvchi shaxs oti hosil qilishda ishlatiladi: *soatsoz, kemasoz, aravasozi, mashinasoz.*

-doʻz. Negizda ifodalangan predmetdan tikuvchi, hunarmand maʼnosidagi ot yasaydi: *doʻppidoʻz, etikdoʻz, moʻynadoʻz, zardoʻz, chopondoʻz, maxsidoʻz.*

-xon. Negizdan anglashilgan predmetni oʻqish bilan shugʻullanuvchi shaxs oti hosil qilishda ishlatiladi: *kitobxon, gazetxon, jurnalxon.*

-gar, -kar, -kor. Negiz anglatgan predmet bilan shugʻullanuvchi muayyan kasb-hunarni, faoliyatni puxta egallagan maʼnolaridagi shaxs otlarni hosil qilishda ishlatiladi: *zargar, kimyogar, miskar, firibgar, tadbirkor, binokor, sholikor, sanʼatkor, ijodkor.*

-furush. Negiz anglatgan predmetni sotish bilan shugʻullanuvchi maʼnosidagi shaxs oti yasaydi: *mevafurush, qandfurush, qovunfurush, pistafurush.*

II. Narsa, qurol, oʻlchov birligi otlarini yasovchi qoʻshimchalar, asosan, ot va feʼlga qoʻshilib mehnat qurollari, oʻlchov birliklari, muayyan harakat, holat nomi, natijasi yoki bajaruvchi maʼnolaridagi otlarni hosil qilishda ishlatiladi. Ularga quyidagilar kiradi:

-k (-ik), -ak, -q (-iq, -uq), -oq. Mehnat quroli otini yasaydi: *elak, kurak*; muayyan harakat holat nomini yasaydi: *chaqiriq, buyruq, so'roq*; muayyan harakat natijasi nomini yasaydi: *tilak, yutuq, ko'rik, o'toq, bezak*; harakat bajaruvchi predmetlar nomini yasaydi: *pirpirak, bizbizak, guldirak*.

-gi (-ki), -qi (-g'i, -g'u). Bu qo'shimchalar fe'l negizlariga qo'shib narsa qurol oti va mavhum otlar yasashda ishlatiladi: *supurgi, chalg'i, cholg'u, suzgi, yoqilg'i; kulgi, turtki, sezgi*. Shuningdek, bu qo'shimcha yordamida *tepki, kuydirgi* kabi kasallik otlari ham yasalgan.

-m (-im, -um). Bu qo'shimcha fe'llarga qo'shib, asosan, quyidagi ma'nolarni ifodalovchi otlarni hosil qilishda ishlatiladi: narsa-buyum oti: *kiyim*; harakat-holat nomi: *aldam, chidam*; natija nomi: *to'plam, bitim, bosim, tizim, tuzum*; o'lchov birligi nomi: *tishlam, to'g'ram, ho'plam, damlam, cho'qim*.

-gich (-kich, -qich, -g'ich). Bu qo'shimcha ham narsa-buyum va qurol otlarini yasashda ishlatiladi: *suzgich, ko'targich, savag'ich, qirg'ich, tutqich*.

-ma. Fe'l negiziga qo'shiladi va quyidagi ma'nolarda qo'llanadi: Narsa-buyum nomi: *tugma, gazlama, qo'lyozma*; ovqat nomalirini: *qaynatma, qatlama, dimlama, suzma, qovurma, qiyma*; natija nomini: *yo'qlama, yuklama*; o'rin-joy nomini: *bostirma, tortma*. Bu qo'shimcha yordamida ayrim atamalar hosil qilingan: *terlama, bo'g'ma, to'qima, tenglama, ayirma*.

-indi: *yuvindi, chiqindi, yig'indi*.

-qin, (-g'in, -qun): *to'sqin, toshqin, qirg'in, uchqun*.

-don. Negiz anglatgan predmetni saqlash va qo'yish uchun ishlatiladigan narsalar nomini yasaydi: *siyohdon, tuzdon, qalamdon, kuldon*.

III. O'rin-joy oti yasovchi qo'shimchalar asosan, otga qo'shiladi va negizdan anglashiladigan predmet mavjud bo'lgan, ekiladigan, yashaydigan o'rin-joy nomlarini hosil qiladi:

-zor. *Olmazor, paxtazor, lolazor*.

-loq. *Toshloq, o'tloq, qumloq*.

-iston. *O'zbekiston, Turkiston, Pokiston*.

-goh. *Oromgoh, sayilgoh, o'yingoh*.

-xona. *Yotoqxona, oshxona, choyxona*.

IV. Mavhum ot yasovchi qo'shimchalar turli turkumdagi negizlarga qo'shib, mavhum ma'noli ot yasaydi:

-lik(-liq). Sifatlarga qo'shib belgi, xususiyat ifodalovchi ot yasaydi: *mardlik, go'zallik, yaxshilik, eskilik, tozalik*; otlarga qo'shib, holat ifodalovchi mavhum ot yasaydi: *yigitlik, dushmanlik*; kasb-hunar bilan bog'liq mavhum ot yasaydi: *binokorlik, tuproqshunoslik, manbashunoslik, zargarlik, pichoqchilik*; ravishga qo'shib, harakatning mavhum miqdorini: *tezlik*,

ko'plik; songa qo'shib, uning mavhum miqdorini: *o'nlik*, *beshtik* bildiruvchi otlar yasaydi. Ba'zan aniq narsa otini yasaydi: *shirinlik*, *darslik*, *kundalik*, *o'simlik*. Geografik nomlarga qo'shilganda, shaxsning o'sha yerga tegishli ekanligi, u yerlik ekanligi anglashiladi: *toshkentlik*, *farg'onalik*.

-liq. Turli so'z turkumlaridan mavhum ot yasaydi: *ayriliq*, *borliq*, *otliq*, *boshliq*, *oqliq*, *bo'shliq*. Otlarga qo'shib o'sha otdan anglashilgan predmetning o'rni, joy nomi shuningdek, idish ma'nosini bildiradi: *Olmaliq*, *Bo'stonliq*, *tuzliq*.

-chilik(-chi+lik) murakkab qo'shimcha. Ot, sifat, ravish yoki modal so'zlardan kasb-hunar va holat bildiruvchi mavhum otlar yasaydi: *soddachilik*, *qudachilik*, *oilachilik*, *oshnachilik*, *xursandchilik*, *xafachilik*, *qo'shnichilik*, *qassobchilik*, *ozchilik*, *ko'pchilik*, *yo'qchilik*.

-garchilik (-gar+chi+lik) murakkab qo'shimcha. Holat yoki kasb-hunar bilan bog'liq mavhum otlarni hosil qiladi: *ovoragarchilik*, *serobgarchilik*, *loygarchilik*, *yog'ingarchilik*, *odamgarchilik*.

-ch (-inch). Fe'l negizlarga qo'shib, holat oti, mavhum tushuncha, belgi oti hosil qiladi: *sevinch*, *ishonch*, *o'tinch*, *quvonch*, *qo'rqinch*.

-sh (-ish). Fe'l negizlarga qo'shib, harakat oti yasydi: *o'qish*, *yig'ilish*, *qurilish*.

Sintaktik usul bilan ot yasash. Ikki yoki undan ortiq so'zlarning o'zaro birikishi natijasida yasalgan otlar **sintaktik usul bilan yasalgan ot** hisoblanadi. Bunday usulda qo'shma, murakkab va juft otlar yasaladi.

Ma'no va grammatik jihatdan tobelanish asosida birikib, bir urg'u bilan aytiladigan va yozuvda qismlari qo'shib yoziladigan yangi ma'noli ot **qo'shma ot** hisoblanadi. Qo'shma ot tarkib jihatidan quyidagicha bo'lishi mumkin:

Ot+ot: *qo'lqop*, *belbog'*, *toshko'mir*; **sifat+ot:** *oqsoqol*, *oqqush*, *qizilo'ngach*; **son+ot:** *uchburchak*, *to'rtburchak*, *Beshariq*; **ot+fe'l:** *o'rinbosar*, *kungaboqar*, *otboqar*.

Murakkab otlarning qismlari alohida urg'u bilan aytiladi, shu sababli yozuvda ajratib yoziladi. Biroq bitta so'roqqa javob bo'ladi va yaxlit holda gap bo'lagi bo'lib keladi: *Oliy Majlis*, *so'z boshi*, *mahalla qo'mitasi*.

Juft ot. Ikki so'zning o'zaro grammatik jihatdan teng bog'lanishidan tuzilgan ot juft ot deyiladi. Juft ot qismlari bir turkumga mansub bo'ladi va alohida urg'u bilan aytiladi. Ular chiziqcha bilan yoziladi. Qo'shimcha hammavaqt ikkinchi qismga qo'shiladi: *aka-ukang*, *qozon-tovoqni*, *ota-onamiz* kabi.

Otlarning tuzilishiga ko'ra turlari

Otlar tuzilishiga ko'ra sodda, qo'shma, murakkab, juft va qisqartma holda qo'llanuvchi shakllarga ega.

Sodda otlar (tub va yasama) bir o‘zak morfemadan tuzilgan bo‘ladi: *kitob, pichoq, soatsoz, ishchi*.

Qo‘shma otlar bir urg‘u bilan aytiladigan birdan ortiq so‘z shaklining qo‘shilishidan hosil bo‘ladi: *qo‘lqop, gultojaxo‘roz*.

Murakkab otlar alohida urg‘u bilan aytiladigan ikki yoki undan ortiq so‘zdan iborat bo‘ladi: *Oliy Majlis, Nizomiy nomidagi Toshkent davlat pedagogika universiteti* kabi.

Juft otlar ikkita otning teng bog‘lanishidan hosil bo‘ladi: *ota-ona, qozon-tovoq*.

Qisqartma otlar qo‘shma va murakkab ot qismlarining qisqartirilgan holda qo‘llanishidan hosil bo‘ladi: *TDPU, FarDU* kabi.

Qisqartma ot so‘zlarni qisqartirib aytish va yozish, vaqt hamda o‘rinni iqtisod qilish maqsadi bilan o‘ylab topilgan.

O‘zbek tilida qisqartmalarning quyidagi ko‘rinishlari mavjud:

1. Harfiy qisqartmalar: *TTZ (Toshkent traktor zavodi), TDPU (Toshkent davlat pedagogika universiteti), BMT (Birlashgan Millatlar tashkiloti)* kabi.

2. Bo‘g‘inga teng qismlardan tuzilgan aralash qisqartmalar: *FarDU (Farg‘ona davlat universiteti), O‘zMU (O‘zbekiston Milliy universiteti), O‘ztibtexnika, O‘zekspomarkaz, O‘zdavstandart*.

Bunday qisqartmalarni ayrim matnlarda ishlatiladigan shartli qisqartmalardan farqlash kerak. Masalan: *A.Navoiy (Alisher Navoiy), A.Qod. «O‘t. k.» (Abdulla Qodiriy «O‘tgan kunlar»), O. (Oybek), v.b (va boshqalar)* kabi. Bunda harf yoki bo‘g‘indan so‘ng nuqta qo‘yiladi, demak, ajratiladi, shunga ko‘ra bunday qisqartma yaxlitligicha so‘z darajasiga ko‘tarila olmaydi.

Otlarni tahlil qilish tartibi

1. Qaysi so‘roqqa javob bo‘lishi.
2. Ma‘no turi.
3. Yasalish va tuzilishiga ko‘ra turi.
4. Gapdagi vazifasi.

Namuna: *Men o‘sha insondan ko‘p yaxshilik ko‘rdim.*

- 1.Nima:
- 2.Mavhum ot.
- 3.Sifat + ot yasovchi qo‘shimcha (lik), sodda, yasama ot.
- 4.Gapda to‘ldiruvchi vazifasida kelgan.

SIFAT SO‘Z TURKUMI

Predmetlarning belgi-xususiyati (rangi, hajmi, shakli, mazasi, xarakteri, holati, vazni, hidi, o‘rin yoki vaqtga munosabati)ni ifodalaydigan so‘zlar turkumi *sifat* deyiladi. Sifatlar ot yoki fe‘lga bog‘lanib *qanday?*, *qanaqa?*, *qaysi?*, *qachongi?* so‘roqlaridan biriga javob bo‘ladi: *yashil qalam, mitti yulduz, kunbotar tomon, kuzgi tufli, afsonaviy qush, tajang odam, yaxshi o‘qimoq, chiroyli yozmoq.*

Sifatlar gapda *aniqlovchi, kesim, hol* bo‘lib keladi: Uning *moviy* ko‘zlari onasi- Safurani eslatib turardi (F.Azimova). Non *aziz*, uning ushug‘i ham *aziz* (Maqol). *Chaqmoq* telpagini qiyshiq qo‘ndirib olgan (O‘.Hoshimov).

Sifatlar otlashganda ko‘plik, egalik, kelishik qo‘shimchalarini qabul qiladi va otning so‘roqlariga javob bo‘ladi, ot kabi sintaktik vazifalarni bajaradi. Masalan, *ega: Egri ozadi, to‘g‘ri o‘zadi* (Maqol); *to‘ldiruvchi: Vafosizda hayo yo‘q, hayosizda vafo yo‘q* (Maqol); *qaratqich aniqlovchi: Yaxshining so‘zi-- qaymoq, yomonning so‘zi-- to‘qmoq* (Maqol).

1. Saxiyning ehsoniga baxilning boshi og‘rir (Maqol). 2. Axir inson bolasi baliq emaski, zo‘ravoni ojizini yutib, hayot kechirsa! (Shuhrat) 3. Yaxshigayam, yomongayam birdek yaxshi ko‘rinishga urinadigan odam eng xavfli odamdir (O‘.Hoshimov). 4. Odamlar «bozor munosabati»ni baliqdan o‘rgangan. Kattasi kichigini yeyaveradi (O‘.Hoshimov). 5. Hech kimga hasad qilma. Hasadgo‘y hech nimaga erisholmaydi (O‘.Hoshimov). 6. Baxilning bog‘i ko‘karmas (Maqol). 7. Yalqov bilan anqov – dushman uchun ov (Maqol). 8. Aqlli o‘z fikrini o‘zgartiradi, axmoq hech qachon (maqol). 9. Aqlli o‘zini ayblar, aqlsiz - do‘stini (Maqol). 10 Baxil baxilni ko‘rganda saxiyliги tutadi (Maqol).

Asliy va nisbiy sifatlar

Sifatlar ma‘no xususiyatiga ko‘ra ikki xil bo‘ladi: a) asliy sifatlar; v) nisbiy sifatlar.

Predmet belgisini bevosita ifodalaydigan, belgini darajalab ko‘rsata oladigan, **-roq** qo‘shimchasini erkin qabul qiladigan sifatlar **asliy sifatlar** deyiladi: *shirin qovun - shirinroq qovun - eng shirin qovun; katta baliq - kattaroq baliq - juda katta baliq.*

Predmet belgisini o‘rin yoki paytga nisbatlab, boshqa predmetga o‘xshatish orqali ifodalaydigan, -roq qo‘shimchasini qabul qilmaydigan sifatlar **nisbiy sifatlar** deyiladi: Nisbiy sifatlar **-li, -iy (-viy), -simon, -lik, -gi (-ki, qi), -dagi** qo‘shimchalari yordamida hosil qilinadi: *mevali daraxt, tibbiy ma‘lumotnoma, zamonaviy libos, sharsimon jism, marg‘ilonlik savdogar, yozgi yumush, qishki kiyim, tashqi hovli, uydagi gap.*

Nisbiy sifatlar belgini darajalab ko‘rsatmaydi. Faqat **-li** qo‘shimchasi bilan hosil qilingan nisbiy sifatlarda darajalab ko‘rsatish xususiyati mavjud: *kuchli - kuchliroq - juda kuchli, aqlli - aqlli-roq - juda aqlli.*

Asliy sifatlarda belgining kuchaytirma va ozaytirma shakllari bor: *yashil – yam-yashil, sariq - sap-sariq, qizil - qizg‘ish, qora-qoramtir*. Nisbiy sifatlarda bunday xususiyat yo‘q.

Asliy sifatlarda modal ma‘no ifodalanadi: *yoshgina, ziyrakkina, do‘mboqqina*. Nisbiy sifatlarda bunday xususiyat yo‘q. Faqat *–li* qo‘shimchasi bilan hosil qilingan nisbiy sifatlardagina modal ma‘nolarni ifodalash imkoniyati mavjud: *aqlligina, chiroyligina* kabi.

Asliy sifatlarda fe‘lga bog‘lana oladi: *Qiyshiq o‘tirsang* ham, *to‘g‘ri gapir* (Maqol). Nisbiy sifatlarda fe‘lga birika olmaydi. Faqat *–iy* bilan hosil qilingan nisbiy sifatlarda juda kam miqdordagi fe‘llar bilan (masalan: zamonaviy kiyinmoq) birikishi mumkin.

Sifat darajalari

Bir predmetdagi belgini boshqa predmetdagi xuddi shunday belgiga nisbatlab farqlash hodisasi **sifat darajalari** deyiladi.

Sifatlarda uch xil daraja mavjud: *oddiy daraja, qiyosiy daraja, orttirma daraja*.

Oddiy daraja sifatlari bir predmetgagina xos belgini ifodalaydi. Ular belgini boshqa belgiga qiyoslamagan holda anglatadi. Oddiy daraja sifatlarda hech qanday qo‘shimcha yoki yordamchi so‘z bo‘lmaydi. Masalan, *katta hovli, chaqqon qiz, yashil durracha, qirmizi olma*.

Qiyosiy darajada bir predmetning belgisi boshqa predmetdagi xuddi shunday belgiga qiyoslanadi.

Qiyosiy daraja **–roq** qo‘shimchasi bilan hosil qilinadi. Bu qo‘shimcha belgining ortiq yoki kamligini ko‘rsatadi.

Masalan: Belgining ortiqligi: Alining kitobi Valining kitobidan *qiziqroq*. Oltin kumushdan *og‘irroq*. Belgining kamligi: Bu xona avvalgisidan ham *kichikroq*.

Orttirma daraja shakli yordamchi so‘zlar vositasida hosil qilinadi va belgining me‘yordan ortiqligini ifodalaydi. Orttirma daraja ma‘nosini ifodalovchi yordamchi so‘zlarga quyidagilar kiradi: *eng, juda, g‘oyat, g‘oyatda, bag‘oyat, o‘ta, benihoyat, nihoyat, nihoyatda* kabilar.

Sifatlarning yasalishi

Sifatlar *morfologik* va *sintaktik* usulda yasalanadi. **Morfologik usulda** so‘z o‘zak, negiziga maxsus qo‘shimchalar qo‘shish orqali sifat yasalanadi. O‘zbek tilida sifatlarda quyidagi qo‘shimchalar yordamida hosil qilinadi:

–li. Ot, sifatdosh va ravishdoshlarga qo‘shilib, nisbiy sifat hosil qiladi: *aqlli bola, qiziqarli kitob, yeyishli somsa*.

—**siz**. Otlarga qo‘shiladi va undan anglashilgan ma‘noning mavjud emasligini ifodalovchi sifatlar hosil qiladi: *tuzsiz* taom, *suvsiz* quduq.

—**chan**. Ot, harakat nomi va ravishdoshlarga qo‘shilib, negiz anglatgan ma‘noning ortiqligini ifodalovchi sifatlar hosil qiladi: *talabchan* rahbar, *ishchan* kayfiyat.

—**chil**. Otlarga qo‘shilib, belgining ortiqligini anglatuvchi sifatlar hosil qiladi: *izchil* g‘oya, *dardchil* odam.

—**aki**. Ot va sifatlariga qo‘shiladi hamda belgining soxtaligini ifodalaydi: *zo‘rma-zo‘raki* bajarish, *og‘zaki* bayon qilish, *qalbaki* hujjat.

—**ag‘on**. Fe‘lga qo‘shilib, belgining ortiqligini ifodalaydigan sifatlar yasaydi: *bilag‘on* bola, *tepag‘on* ot.

—**ma**. Fe‘lga qo‘shilib, harakat natijasini ifodalovchi sifatlar hosil qiladi: *qovurma* lag‘mon, *uydirma* gap.

—**k, -q, -ik, -uk, -uq, -oq, -ak**. Fe‘lga qo‘shilib, harakat natijasini ifodalovchi sifatlar hosil qiladi: *teshik, iliq, suzuk, yumuq, qo‘rqoq, bo‘lak*.

—**qoq, -g‘oq**. Fe‘lga qo‘shilib, belgining ortiqligini ifodalaydi: *botqoq, toyg‘oq*.

—**choq, -chak, -chiq**. Fe‘lga qo‘shilib, belgining ortiqligini ifodalovchi sifatlar yasaydi: *maqtanchoq, kuyunchak, sirpanchiq*.

—**g‘in, -g‘un, -qin**. Fe‘lga qo‘shilib, holat ma‘nosini ifodalovchi sifatlar yasaydi: *qizg‘in, tuyg‘un, jo‘shqin*.

—**qir, -qur, -g‘ir, -g‘ur, -kir, -gir**. Fe‘lga qo‘shilib belgining ortiqligini ifodalovchi sifatlar yasaydi: *topqir, uchqur, olg‘ir, bo‘lmaq‘ur, o‘tkir, sezgir*.

—**dek, -day**. Otga qo‘shilib, o‘xshatish ma‘nosini ifodalovchi sifat yasaydi: *kundek, oyday, tog‘day*.

—**mand**. Otga qo‘shilib, belgining ortiqligini ifodalovchi sifat yasaydi: *davlatmand, ixlosmand*.

—**simon**. Otga qo‘shilib, o‘xshashlik ma‘nosini ifodalovchi sifatlar yasaydi: *tuxumsimon, odamsimon, sharsimon*.

Sifatning o‘ziga xos xususiyatlaridan yana biri, o‘zakdan oldin kelib, yangi ma‘noli sifat hosil qiladigan qo‘shimchalarga egaligidir. Ular quyidagilar: ser-, be-, ba-, no-.

ser-. Otga qo‘shilib, ortiqlik ma‘nosini ifodalovchi sifatlar hosil qiladi: *serunum, serfarzand*.

be-. Otga qo‘shilib, mavjud emaslik ma‘nosini ifodalovchi sifatlar hosil qiladi: *bexabar, besabr*.

ba-. Otga qo‘shilib, belgining ortiqligini ifodalovchi sifat yasaydi: *badavlat, basavlat*.

no-. Otga yoki sifatga qo‘shilib, negiz anglatgan belgiga ega emaslik ma‘nosini ifodalovchi sifatlar hosil qiladi: *noinsof, notinch*.

Sintaktik usul bilan qo'shma, murakkab va juft sifatlar yasaladi.

Qo'shma sifatlar birdan ortiq so'z yoki so'z shakllaridan tarkib topib, bir urg'u bilan aytiladi va bir belgini ifodalaydi. Qo'shma sifat qismlari yozuvda qo'shib yoziladi: *orombaxsh, rahmdil, tinchliksevar, tezoqar, ertapishar*.

Murakkab sifatlar bitta murakkab belgini ifodalaydigan, alohida urg'u bilan aytiladigan, birdan ortiq so'z yoki so'z shakllarining birikuvidan hosil bo'ladi. Murakkab sifat qismlari ajratib yoziladi: *qo'li ochiq, ko'zga yaqin, so'zga chechan*.

Ayrim murakkab sifat qismlari orasidagi munosabat o'ta zich bo'lmaganligi uchun, ularning o'rnini almashtirib qo'llash mumkin bo'ladi: *oq ko'ngil- ko'ngli oq, sochi uzun-uzun sochli, ko'ngli tortor ko'ngilli*.

Juft sifatlar bir umumiy belgi ifodalovchi ikki sifatning teng bog'lanishidan hosil bo'ladi: *ochiq-sochiq, qing'ir-qiyshiq, uzun-qisqa, yaxshi - yomon, kattayu kichik, sog'u salomat*.

Sifatlarning tuzilishiga ko'ra turlari

Sifatlar tuzilishiga ko'ra sodda, qo'shma, murakkab, juft va takror holda qo'llanuvchi shakllarga ega.

Sodda sifatlar bir o'zak morfemadan tuzilgan bo'ladi: *go'zal, xunuk, sariq, yashil*.

Qo'shma sifatlar bir urg'u bilan aytiladigan ikki so'z shaklining qo'shilishidan hosil bo'ladi: *ertapishar, sheryurak*.

Murakkab sifatlar alohida urg'u bilan aytiladigan, bitta murakkab belgini ifodalovchi ikki so'zning birikishidan hosil bo'ladi: *to'q qizil, o'tkir zehnlil*.

Juft va takror sifatlar bir umumiy belgi ifodalovchi ikki sifatning teng bog'lanishidan hosil bo'ladi: *oq-qora, uzuq-yuluq, kattayu kichik, pastu baland; uzun-uzun, og'ir-og'ir, chuqur-chuqur*.

Sifatni tahlil qilish tartibi

1. Ma'no turi.
2. Darajasi: oddiy, qiyosiy, orttirma.
3. Tuzilishiga ko'ra turi: sodda, qo'shma, murakkab, juft, takror.
4. Yasama sifatning yasalish usuli.
5. Qaysi so'z bilan bog'lanishi.
6. Gapdagi vazifasi.

Masalan, Dilnoza darslarini *chala-chulpa* tayyorlagan edi.

Chala-chulpa—sifat, belgining me'yordan kamligi ma'nosini ifodalaydi, oddiy daraja, juft, chala-chulpa tayyorlamoq, gapda hol vazifasida kelgan.

SON SO'Z TURKUMI

Predmetning sonini miqdorini va joylashish tartibini bildirgan so'zlar turkumi **son** deyiladi. Sonlar *qancha? necha? nechanchi?* so'roqlaridan biriga javob bo'ladi.

Hozirgi o'zbek tilida 22 ta tub son bor: *bir, ikki, uch, to'rt, besh, olti, yetti, sakkiz, to'qqiz, o'n, yigirma, o'ttiz, qirq, ellik, oltmish, yetmish, sakson, to'qson, yuz, ming, million, milliard*. Qolgan sonlar esa shu sonlar asosida hosil qilinadi. Masalan: *o'n olti, yigirma besh, yetti yuz o'tiz, ikki ming to'rt* kabi.

Sonlar harf bilan ham, raqam bilan ham yoziladi: *sakson, to'qson, yuz; 80, 90, 100*.

Raqamning ikki xilidan foydalaniladi.

1. Arab raqami. Asosan, hisob ishlarida, kun yilni ko'rsatishda ishlatiladi: *14 + 16 = 30, 21 mart, 2004 yil* kabi.

2. Rim raqami esa ko'proq asr, oy, hukumat anjumanlari, ilmiy tadqiqotlarda bob va fasllarni belgilashda ishlatiladi: *XXI asr, 10. XI. 2004, XX chaqiriq, IX sessiya, I bob, IY fasl, I kurs* kabi.

Sonlar otga bog'langanda *sifatlovchi*, fe'lga bog'lanib kelsa *hol* vazifasini bajaradi: *To'qqizinchi* qavat, *Ilmsiz bir* yashar, *ilmi ming* yashar.

Sonlar otlashganda, kelishik, egalik qo'shimchalarini oladi va gapda ot bajargan vazifalarda keladi. Masalan, ega: *Biri* mamnun bo'lsa, *ikkinchisi* kuyaveradi (T.Malik); kesim: *Ikki* karra *ikki* – *to'rt*; to'ldiruvchi: *Bo'tqa* sendaqadan *o'ntasini* sixga terib qo'yadi (T.Malik); qaratqich aniqlovchi: *O'nni*ng *yarmi* – besh.

Conga xos morfologik xususiyatlardan biri so'z yasash tizimining yo'qligi bilan belgilanadi. Boshqa turkumdagi so'zlardan son hosil qilinmaydi.

Songa **-nchi (-inchi), -ov, -ala, -ta, -tacha** qo'shimchalarini qo'shish orqali sonning turli shakllari hosil qilinadi: *to'rtinchi, beshov, uchala, to'rtta, o'ntacha*.

Ko'pincha sonlar maxsus o'lchov-miqdor bildiruvchi hisob so'zlari bilan keladi: o'n *daqiqqa*, bir *tomchi*, uch *qadoq*, to'rt *kilogramm*, bir *burda*.

Sonlarning ma'no turlari

Sonlar ma'no va grammatik xususiyatlariga ko'ra ikkiga bo'linadi: sanoq sonlar va tartib sonlar.

Sanoq sonlar predmetning sanog'ini, umumiy miqdorini bildiradi va ma'no jihatdan quyidagi turlarga bo'linadi: miqdor son, dona son, chama son, jamlovchi son, taqsim son.

Miqdor son predmetning umumiy miqdorini bildiradi va *bir*, *o'n*, *o'ttiz*, *sakson*, *to'qson besh*, *yuz* kabi qo'shimchalarsiz yoziladi.

Dona sonlar miqdor songa **-ta** qo'shimchasini qo'shish bilan hosil qilinadi: *sakkizta*, *to'qqizta*, *o'nta*, *mingta*.

chama sonlar miqdor songa **-tacha**, **-larcha**, **-lab** qo'shimchalarini qo'shish yoki ikki sonni juftlash orqali hosil qilinadi: *yuztacha*, *o'nlar*, *minglab*; *o'n-o'n besh*, *besh-o'n*, *to'rt-besh* kabi. chama son taxminiy miqdorni bildiradi.

Jamlovchi sonlar **-ov**, **-ala**, **-ovlon** qo'shimchalari yordamida hosil qilinadi: *ikkov*, *beshala*, *yettovlon* kabi. Jamlovchi son predmetning jamlangan, to'dalangan holdagi miqdorini anglatadi.

Taqsim sonlar predmetning miqdor jihatdan bo'linganligini bildiradi. Taqsim sonlar miqdor songa **-tadan** qo'shimchasini qo'shish orqali, hamda dona sonlarning takrorlanishdan hosil bo'ladi: *beshtadan*, *o'ntadan*, *yuztadan*: *o'nta-o'nta*, *yuzta-yuztadan*.

Tartib sonlar predmetning joylashish tartibini bildiradi. Tartib son miqdor songa **-nchi** (**-inchi**) qo'shimchasini qo'shish bilan hosil qilinadi: *birinchi kurs*, *to'rtinchi qavat*, *o'ninchi qator* kabi.

Tartib sonlarning imlosi. Tartib son harflar bilan yozilganda **-nchi** (**-inchi**) qo'shimchasi so'zga qo'shib yoziladi: *beshinchi*, *ikkinchi*. Tartib son arab raqami bilan ifodalanganda mazkur qo'shimcha o'rnida chiziqcha qo'yiladi: 2-kurs, 18-maktab; rim raqami bilan ifodalanganda chiziqcha qo'yilmaydi, biroq o'qilganda **-nchi** (**-inchi**) talaffuz qilinadi: XXI asr, IX chaqiriq kabi. Tartib sonlar arab raqami bilan ifodalanib oy va yillarni bildirsa ham chiziqcha qo'yilmaydi, lekin o'qilganda **-nchi** (**-inchi**) qo'shib talaffuz qilinadi: 22 mart, 2004 yil kabi.

Sonlar qo'llanishiga ko'ra *butun* va *kasr* sonlarga bo'linadi.

Butun sonlar umumiy miqdorni bo'laklarga ajratmagan holda, butunligicha ifodalaydi: *besh*, *o'n*, *yuz* kabi.

Kasr sonlar butunning qismini bildiradi: *beshdan bir*, *o'ndan uch* kabi.

Butun son bilan kasr son birgalikda ifodalansa kasrli son deyiladi. Kasrli son yozuvda quyidagi shakllarda namoyon bo‘ladi:

12,5 — o‘n ikki yarim, o‘n ikki butun o‘ndan besh.

$\frac{1}{3}$ — uchdan bir; bir taqsim uch.

5,03 — besh butun yuzdan uch kabi.

Sonning tuzilishiga ko‘ra turlari

Sonlar tuzilishiga ko‘ra sodda, murakkab va juft bo‘ladi.

Sodda son birgina o‘zakdan tuzilgan bo‘ladi: *uch, besh, o‘n* kabi.

Murakkab sonlar kamida ikki o‘zakdan tuzilib, bir umumiy miqdorni anglatadi: *bir yuz ellik, yigirma besh, ikki ming to‘rt* kabi.

Juft sonlar ikki sonning juft holda, ketma-ket holatda yoki o‘zaro teng bog‘lanishidan hosil bo‘ladi: *besh-o‘n, to‘rt-besh, besh-besh, yuzta-yuzta, qirqta-ellikta, o‘n-o‘n beshta* kabi.

OLMOSH SO‘Z TURKUMI

Predmet yoki uning biror belgisiga nom bo‘lmay, predmet yoki belgi tushunchasining mavjudligini ko‘rsatadigan mustaqil so‘zlar turkumi **olmosh** deyiladi. Olmoshlar nutqda *ot, sifat, son* o‘rnida keladi va gapda ularga xos vazifani bajaradi.

Olmoshni boshqa turkumdagi so‘zlardan ajratuvchi asosiy belgi uning ma‘no xususiyatidagi mavhumlik va umumiylikdir. Olmoshlar boshqa turkumdagi so‘zlardan yasalmasligi jihatidan songa o‘xshaydi.

Olmoshlarning ma‘no turlari

Olmoshlar ma‘nosiga ko‘ra yetti turga bo‘linadi: kishilik olmoshlari, ko‘rsatish olmoshlari, o‘zlik olmoshlari, so‘roq olmoshlari, belgilash olmoshlari, bo‘lishsizlik olmoshlari, gumon olmoshlari.

Kishilik olmoshlari. Nutqdagi uch shaxs yoki predmetni ko‘rsatib, birlik va ko‘plikda qo‘llanadi: *men, sen, u; biz, siz, ular.*

Ko‘plikni ko‘rsatuvchi *biz, siz, ular* olmoshlari qo‘llanishiga ko‘ra ba‘ean birlik hamda kamtarlik, hurmat, kibrlanish, faxrlanish kabi modal ma‘nolarni ifodalaydi. *Biz, siz* olmoshlariga ba‘zan ko‘plikni ta‘kidlash maqsadida **-lar** qo‘shimchasi qo‘shiladi. Kishilik olmoshlari hech qachon egalik qo‘shimchalarini qabul qilmaydi. *Men, sen* olmoshlariga qaratqich va tushum kelishigi qo‘shimchalari qo‘shilganda bitta **n** tushib qoladi: *men + ni—meni,*

men + ning—mening. U olmoshi jo'nalish, o'rin-payt, chiqish kelishigi qo'shimchalarini olganda bitta **n** orttiriladi: *u + ga—unga, u + da—unda, u + dan—undan*.

Ko'rsatish olmoshlari predmet, shaxs, belgi, voqea-hodisa, o'rin yoki vaqtga nisbatan ko'rsatish, ajratish, ta'kidlash uchun ishlatiladi.

Ko'rsatish olmoshlariga quyidagilar kiradi: *bu, shu, u, o'sha, ana u, mana bu*. Poetik nutqda va tarixiy asarlarda *ul, bul, shul, o'shal* olmoshlari qo'llanilganligini kuzatish mumkin.

Ko'rsatish olmoshlariga qo'shimchalar quyidagi tartibda qo'shiladi:

Olmosh + kelishik: *u + ni, shu + ning, o'sha + ni*.

Olmosh + ko'plik: *u + lar, bu + lar, o'sha + lar*.

Olmosh + ko'plik + kelishik: *u + lar + ni*.

Olmosh + ko'plik + egalik + kelishik:
shu + lar + ing + ni, o'sha + lar + ing + da.

So'roq olmoshlari predmet, shaxs, belgi, ish-harakatning bajarilish o'rni haqidagi so'roqni bildiradi.

So'roq olmoshlariga quyidagilar kiradi: *kim?, nima?, qanday?, qanaqa?, necha?, qancha, qachon?, qaerda?*. Poetik nutqda *ne? na?, nechun?, nechuk?, qay?* shaklida qo'llanishi kuzatiladi.

O'zlik olmoshi aniq, yakka shaxsni ajratib ko'rsatish uchun qo'llanadi. *O'z (o'zi)* so'zi o'zlik olmoshi hisoblanadi. Bu olmosh kishilik olmoshlari o'rnida: *o'zim-o'zing-o'zi; o'zimiz-o'zingiz-o'zlari* ba'zan birga *men o'zim - sen o'zing - uning o'zi*; ot o'rnida *kelib, egalik qo'shimchasini oladi va har uchala shaxsni ko'rsatadi*. Qo'shimchalar qabul qilish tartibi quyidagicha: *olmosh + egalik—o'z + i; olmosh + egalik + kelishik—o'z + i + ni*. Ko'plik qo'shimchasini olganda nutq vaziyatiga ko'ra hurmat, kesatiq, piching kabi modal ma'nolarni ifodalashi mumkin. Gapda ega, aniqlovchi, to'ldiruvchi va kesim vazifasida keladi.

Belgilash olmoshlari predmet yoki uning biror belgisini jamlab, yakka, ajratib ko'rsatish uchun ishlatiladi. *Har kim, har nima, ba'zi, har qanday, har qaysi* olmoshlari shaxs yoki narsa belgini ajratib, alohida ta'kidlash orqali ifodalaydi.

Hamma, barcha, bari, butun olmoshlari jamlashga, umumlashtirishga xizmat qiladi.

Butun, bari olmoshlari ko'plikda qo'llanmaydi. Ba'zi olmoshi va har so'zi ishtirokida yasalgan belgilash olmoshlariga kelishik qo'shimchasi egalik qo'shimchasidan so'ng qo'shiladi: *ba'zisini, har qaysingizni*.

Belgilash olmoshlari gapda sifatlovchi bo'lib keladi. Otlashganda (hammasini, ba'zilar, har narsangizni) otga xos morfologik, sintaktik xususiyatga ega bo'ladi.

Bo'lishsizlik olmoshlari umuman mavjud bo'lmagan predmet, belgi yoki miqdorni ko'rsatadi. Bo'lishsizlik olmoshi *hech* so'zidan keyin so'roq olmoshi yoki narsa, bir so'zini keltirish bilan hosil qilinadi: *hech qaysi, hech kim, hech narsa, hech bir* kabi.

Gumon olmoshlari mavjud, ammo noma'lum bo'lgan predmet, belgi yoki miqdorni ko'rsatadi. Gumon olmoshlari so'roq olmoshlariga *-dir* qo'shimchasini qo'shish orqali hosil qilinadi: *kimdir, nimadir, qaysidir* kabi. Shuningdek, so'roq olmoshlari oldidan **alla** yoki **bir** elementini keltirish bilan: *allakim, allanima; bir narsa, bir qancha, bir necha* kabi hosil qilinadi.

Nutqda ba'zi, birov olmoshlarining birgalikda qo'llanilganini kuzatish mumkin: ba'zi birov, ba'zi birovlarning kabi. Bir so'zi qaysi, ba'zi olmoshlaridan so'ng kelishi mumkin: *qaysi bir, ba'zi bir*. Kimdir, qandaydir olmoshlariga sinonim bo'lgan birov, biron, biror so'zlari ham gumonni anglatadi. Hatto **bir** so'zining o'zi ham o'rniga ko'ra gumonni anglatadi.

Olmoshlarning tuzilishiga ko'ra turlari

Olmoshlar tuzilishiga ko'ra sodda, qo'shma va juft bo'ladi.

Bir o'zakdan iborat bo'lgan olmoshlar **sodda olmosh** hisoblanadi: *men, sen, kim, hamma, ba'zi* kabi.

Qo'shma olmoshlar birdan ortiq o'zakdan tuziladi: *har bir, hech kim, ana o'sha* kabi.

Ikki olmoshning tenglanishidan tuzilgan olmoshlar **juft olmosh** hisoblanadi. Bunday olmoshlar turli modal ma'nolarni ifodalashga xizmat qiladi: *u-bu, men-sen, siz-biz*.

Nutqda olmoshlar takror holda qo'llanishi mumkin: *o'sha-o'sha, shu-shu*. Bunda ham modal ma'no ifodalangan bo'ladi.

Olmoshlarni tahlil qilish tartibi:

1. Ma'no turi.
2. Qo'shimchalari tartibi.
3. Tuzilishiga ko'ra turi.
4. Qaysi so'z bilan bog'lanishi.
5. Qaysi so'z o'rnida qo'llangani.
6. Gapdagi vazifasi.

Namuna: *O'sha* kitobni olib bering.

1. o'sha — ko'rsatish olmoshi
2. qo'shimchasiz qo'llangan
3. Sodda
4. O'sha kitobni: olmosh + ot
5. Sifat.
6. Aniqlovchi

RAVISH SO‘Z TURKUMI

Ish-harakat nomi bilan bog‘liq bo‘lgan holat, payt, sabab, o‘rin, miqdor kabi ma‘nolarni bildirib morfologik jihatdan o‘zgarmaydigan mustaqil so‘zlarga **ravish** deyiladi. Masalan: *unda, bunda, ko‘p, sal, picha, noiloj, chorasiz, quyida, chapda, uzoqda, kecha, bugun, yayov, astoydil* kabi.

Ravish biror so‘z bilan grammatik aloqaga kirganda, hech qanday qo‘shimcha qabul qilmaydi va shaklini o‘zgartirmaydi. Ravishlar o‘ziga xos yasalish tizimiga ega. Gapda hol vazifasini bajaradi. Ravishlar nutqda otlashganda otga xos xususiyatlarga ega bo‘ladi.

Ravishlarning ma‘noga ko‘ra turlari

Ravishlar ma‘nosiga ko‘ra olti turga bo‘linadi: holat ravishi, payt ravishi, o‘rin ravishi, maqsad ravishi, miqdor-daraja ravishi, sabab ravishi.

1. Holat ravishi ish-harakat bilan bog‘liq holatni ifodalaydi va *qanday?, qay holda?, qay tarzda?* so‘roqlaridan biriga javob bo‘ladi. Gapda ravish (tarz) holi vazifasida keladi. Holat ravishiga quyidagilar kiradi: *asta, sekin, tez, birdan, ilkis, qo‘qqisdan, to‘satdan, yonma-yon, qo‘lma-qo‘l, omon-eson, zo‘rg‘a, piyoda, yayov, do‘stona, qahramonona, qadrdonlarcha, naridan-beri, ketma-ket, darhol, zimdan* kabilar.

2. Payt ravishi ish-harakatning bajarilishi bilan bog‘liq payt ma‘nosini ifodalaydi. *Qachon?, qachongacha?, qachondan?, qachondan beri?* so‘roqlaridan biriga javob bo‘ladi. Payt ravishi gapda payt holi vazifasida keladi. Quyidagilar payt ravishi hisoblanadi: *avval, oldin, ilgari, so‘ng, keyin, kechgacha, kechadan, hozir, doimo, tez-tez, tez orada, bugun-erta, shu kuni, o‘sha kundan buyon, bu orada, bugun-erta, kundan-kunga, saharlab, boya, endi, indin, hali-beri, kechalari, hanuz, hanuzgacha, halitdan, azondan, so‘ngra, qishin-yozin, ertayu kech, uzzukun, tun-kun, hali zamon* kabi.

3. O‘rin ravishi ish-harakatning bajarilishi bilan bog‘liq o‘rinni bildiradi. *Qaerda?, qaerdan?, qaerga?* so‘roqlaridan biriga javob bo‘ladi. Gapda o‘rin holi vazifasida keladi. Quyidagilar o‘rin holi hisoblanadi: *oldinda, orqada, o‘ngda, chapda, quyidan, uzoqdan, ichkaridan, yuqoriga, berida, pastda, o‘rtada, tashqarida, olg‘a, u yoq-bu yoqqa, quyida, tubanda, unda-bunda, uzoqda, orqavorotdan, bunda* kabilar.

4. Maqsad ravishi ish-harakatning bajarilishi bilan bog‘liq maqsadni bildiradi. *Nega?, nima maqsadda?* so‘roqlaridan biriga javob bo‘ladi. Gapda maqsad holi bo‘lib keladi. Maqsad holiga

quyidagilar kiradi: *atayin, ataylab, jo'rttaga, qasddan, qasdma-qasdiga, azza-bazza* kabi.

5. **Miqdor-daraja ravishi** ish-harakatning bajarilishi bilan bog'liq miqdor-darajani, narsa-buyum yoki belgining darajasini, noaniq miqdorini ifodalaydi. *Qancha?, qay darajada?* so'roqlaridan biriga javob bo'ladi: *picha, qittak, biroz, sal, xiyol, soatlab, oylab, yana, tag'in, chamalab, ozmuncha, mumkin qadar, imkon qadar, aslo, sira, qisman, oz-moz, sal-pal, ko'p, mo'l, bir talay, benihoya, ko'plab, siqimlab, hovuchlab* kabi. Miqdor-daraja ravishlari ma'nosiga ko'ra guruhlarga bo'linadi: 1. Miqdor ravishlari predmetning noaniq miqdorini ifodalashga xizmat qiladi: *ko'p, oz, ancha, picha, biroz, bir muncha, xiyla, qittak, mo'l, kam* kabi. 2. Daraja ravishlari harakat yoki belgi bilan bog'liq darajaning kuchli yoki kuchsizligini ifodalashga xizmat qiladi. *Eng, juda, nihoyat (da), g'oyat (da), yana(da), tag'in, tamomila, naq, o'ta, qoq, obdan* kabi ravishlar harakat yoki belgi bilan bog'liq darajaning kuchli ekanligini; *sal, xiyol, arang, bazo'r, sal-pal, zo'r-bazo'r* kabi ravishlar darajaning kuchsizlik ma'nosini ifodalaydi.

7. **Sabab ravishi** ish-harakatning bajarilishi bilan bog'liq sababni ifodalaydi. *Nega?, nima sababdan?* kabi so'roqlardan biriga javob bo'ladi: *chorasiz(likdan), noiloj, ilojsiz(likdan), qo'rqqanidan, kuyganidan* kabi. Sabab ravishlari gapda sabab holi vazifasida keladi.

Ravishlarda daraja

Ravishlar ham sifat kabi belgini darajalab ko'rsatish xususiyatiga ega: *oz, ozroq, eng oz, nihoyatda oz* kabi. Shunga ko'ra *oddiy daraja (sekin, tez, ko'p, erta), qiyosiy daraja (sekinroq, tezroq, ko'proq, ertaroq), orttirma daraja (juda sekin, o'ta tez, nihoyatda ko'p, ancha erta)* kabi turlarga ajratiladi. *Shuningdek, kuchaytirma (kuppa-kunduzi, juda-juda) va ozaytirma (ozgina, sekingina, sal)* ravishlar ham farqlanadi.

47-mashq. Sifat va ravish darajalarini qiyoslang. O'rtadagi farqni darslik va o'quv qo'llanmalar asosida tushuntiring. Badiiy asarlardan misollar topib, tahlil qiling.

Ravishlarning yasalishi

Ravishlar ham boshqa turkumdagi co'zlar kabi **morfologik** va **sintaktik** usulda yasaladi.

1. Ravishlar quyidagi qo'shimchalar orqali turli so'z turkumlaridan hosil qilinadi:

—**cha:** *qisqacha, yashirincha, yigitcha, yaxshilikcha, yangicha, buguncha* kabi.

—**larcha:** *do'stlarcha, qahramonlarcha, otalarcha, mardlarcha, o'rtoqlarcha.*

- chasiga*: *dehqonchasiga, yangichasiga, toshkentchasiga.*
- sig*, —*iga*: *yoppasiga, qatorasiga, ko'ndalangiga.*
- ligicha*: *xomligicha, tirikligicha, paxtaligicha.*
- dek*, —*day*: *o'qdek, tog'dek, oydek, yelday, muzday.*
- lab*: *ertalab, ko'plab, yaxshilab, oylab.*
- ona*: *mardona, mug'ambirona, g'olibona, shoirona.*
- an*: *taxminan, rasman, vijdonan, tasodifan.*
- gacha*: *ertalabgacha, kechgacha, tushgacha.*
- lay (in)*: *butunlay, tiriklay(in).*
- incha*: *ko'pincha, aksincha.*
- n(-in)*: *yashirin, qishin-yozin, oldin kabi.*

2. Sintaktik usul bilan qo'shma, murakkab, juft va takroriy ravishlar hosil qilinadi: *u yoqqa, bu yoqqa, u yerga, shu yerda, har vaqt, hech vaqt, har zamon, bir zum, bir yo'la, birpas, birmuncha, allavaqt, asta-sekin, oyda-yilda, unda-bunda, bugun-erta* kabi.

Ravishlarning tuzilishiga ko'ra turlari

1. **Sodda ravishlar** bir o'zak asosida hosil qilinadi: *ko'p, oz, yangicha, rasman, keyin, oldin, tepada, olg'a* kabi.

2. **Qo'shma ravishlar** ikki o'zakdan tuzilib, qismlaridan biri mustaqil qo'llanilmaydi: *allapayt, allamahol, bir talay, oz muncha, birvarakayiga, bir yo'la.*

3. **Murakkab ravishlar** har birini erkin holda qo'llash mumkin bo'lgan ikkita o'zakdan tuziladi: *har doim, bir oz, bir nafas, har kuni, o'sha yerda.*

4. **Juft va takror qo'llanadigan ravishlar** ikki so'zning teng bog'lanishidan hosil bo'ladi: *oldin-keyin, oldinma-кетин, orqama-orqa, birin-кетин, erta-kech, huda-behuda, ahyon-ahyonda, yelkama-elka, birga-birga* kabi.

Ravish tahlili

1. Qaysi so'roqqa javob bo'lishi.
2. Ma'no turi.
3. Daraja ma'nosi.
4. Yasalishiga ko'ra turi (tub, yasama).
5. Tuzilishiga ko'ra turi.
6. Otlashgan yoki otlashmaganligi.
7. Qaysi so'z bilan bog'langanligi va ma'no xususiyati.
8. Gapdagi vazifasi.

Namuna: U *sekin* qo'l ko'tardi.

Sekin – ravish; qay holda? holat ravishi; oddiy daraja; tub ravish; otlashmagan; kesimga bog'lanib ish-harakatning bajarilish tarzini, holatini ifodalagan; gapda ravish holi vazifasida kelgan.

FE'L SO'Z TURKUMI

Ish-harakat yoki predmetning faol holatini ifodalaydigan so'zlar **fe'l** deyiladi: *kuldi, o'qidi, yozyapti, yig'layapti, gapirmoqchi, yugurmoqchi, sezdi, uyg'ondi*.

Fe'llar *nima qildi?, nima qilayapti?, nima qilmoqchi?* kabi so'roqlardan biriga javob bo'ladi. Fe'llar gapda asosan kesim bo'lib keladi.

Fe'lning morfologik xususiyatlari fe'llardagi so'z yasash tizimining faolligi, o'timli-o'timsizlik, bo'lishli-bo'lishsizlik, nisbat, mayl, zamon, shaxs-son kategoriyalari hamda vazifa va ma'no turlarining mavjudligi fe'l turkumining qamrovi kengligini ko'rsatadi.

Fe'llarning yasalishi

Fe'llar morfologik va sintaktik usullar bilan yasaladi. Ot, sifat, son, olmosh, ravish, undov va taqlid so'zlarga maxsus qo'shimchalar qo'shish orqali fe'l yasash **morfologik usul** hisoblanadi. Fe'llar asosan, quyidagi qo'shimchalar yordamida hosil qilinadi:

-la.	<i>gulla, kuyla, qorala, oqla, yangila, hozirla, shitirla, ufla.</i>
-a	<i>osha, sana, o'yna, bo'sha.</i>
-y (-ay)	<i>kuchay, qoray, ozay, zo'ray.</i>
-r (-ar)	<i>ko'kar, qizar, yoshar, eskir.</i>
-ik (-iq)	<i>kechik, birik, zo'riq, chiniq.</i>
-sira	<i>sensira, yotsira, uyqusira.</i>
-i	<i>boyi, tinchi, changi.</i>
-qir	<i>o'shqir, hayqir.</i>
-lan (-lash)	<i>otlan, ikkilan, yaxshilan, suhbatlash, yordamlash, tezlash.</i>
-illa	<i>yaltilla, gurilla, do'rilla.</i>
-ira	<i>yaltira, yarqira.</i>
-ir	<i>gapir, tupir.</i>

Sintaktik usul bilan fe'l yasash

Bu usul bilan qo'shma va juft fe'llar hosil qilinadi.

Qo'shma fe'l ikki yoki undan ortiq so'zning qo'shilishidan hosil bo'ladi.

Qo'shma fe'l yetakchi va ko'makchi qismlardan tarkib topadi.

Imzo qo'ymoq: *imzo-etakchi, qo'ymoq-ko'makchi* qism. Asosiy ma'no yetakchi qism orqali ifodalanadi, ko'makchi qism esa qo'shma fe'l hosil qilishda va turli qo'shimcha ma'nolarni

ifodalashga xizmat qiladi: *borib keldi, kirib chiqdi, tabassum qildi, ta'zim qildi, ta'zim bajo keltirdi.*

Qo'shma fe'l tarkibidagi so'zlarni tabiatiga ko'ra quyidagicha guruhlashtirish mumkin:

1. *Fe'l+fe'l* tipidagi qo'shma fe'l: *sotib olmoq, kirib chiqmoq, borib kelmoq, olib kelmoq.*

2. *Ot+fe'l* tipidagi qo'shma fe'l: *va'da bermoq, quloq solmoq, iltimos qilmoq, himoya qilmoq.*

Bu tipdagi qo'shma fe'llarning ayrimlari sodda fe'llarga sinonim bo'ladi: *tamom qildi – tamomladi, yordam berdi – yordamlashdi.* Bu tipdagi qo'shma fe'llarni ko'makchi fe'lli so'z qo'shilmasidan farqlash kerak. Ko'makchi fe'lli so'z qo'shilmasi yangi ma'no ifodalaymaydi, balki yetakchi fe'ldan anglashilgan harakat ma'nosi bilan bog'liq qo'shimcha ma'nolarni ifodalaydi: *o'qib chiqdi, yozib bo'ldi, chizib ko'rди, tortib qo'ydi, o'chira boshladi.*

Juft holda qo'llanib, yangi ma'no ifodalovchi fe'llar *juft fe'l* hisoblanadi: *turtdi-qo'ydi, uchdi-ketdi, aytdi-qo'ydi, bordi-keldi.* Juft fe'llar chiziqcha bilan yoziladi.

O'timli va o'timsiz fe'llar

Tushum kelishigidagi so'z bilan bog'lana oladigan fe'llar *o'timli fe'l* hisoblanadi: *keltirdi (nimani?), o'ydi (nimani?), kesdi (nimani?), uzdi (nimani?).* Bunda harakat *nimani?* so'rog'iga javob bo'ladigan otga to'liq o'tadi. Fe'l chiqish kelishigidagi otga bog'langanda harakat qisman otga o'tishi mumkin: *uzumni yeng – uzumdan yeng, nonni oling – nondan oling, qovunni kes – qovundan kes.*

Biror predmetga o'tmaydigan harakatni ifodalovchi fe'llar *o'timsiz fe'l* hisoblanadi. O'timsiz fe'llar jo'nalish, o'rin-payt, chiqish kelishigidagi so'zlar bilan bog'lanadi: *uxladi, yig'ladi, yurdi, yozdi, chizdi.*

Ish – harakatning amalga oshishi, bajarilishi haqidagi xabarni bildiradigan fe'llar *bo'lishli fe'l* hisoblanadi: *o'qidi, gapirdi, kelmoqchi, yozayapti.*

Amalga oshmaydigan, bajarilmaydigan ish-harakatni bildiruvchi fe'llar *bo'lishsiz fe'l* hisoblanadi. Bo'lishsiz fe'l maxsus vositalar orqali hosil qilinadi:

1. Fe'lga *-ma* qo'shimchasini qo'shish orqali: *yozmadi, kelmadi.*

2. Sifatdosh shakliga **emas, yo'q** so'zlarini qo'shish orqali: *kelgan emas, ketgani yo'q.*

3. **Na** inkor bog'lovchisi orqali: *na yozdi, na o'qidi – yozmadi, o'qimadi.*

Ba'zan nutqda inkor bo'lishli fe'l bilan, tasdiq ma'nosi bo'lishsiz fe'l bilan ifodalanishi mumkin: *Axir, do'st achitib gapirmaydimi? El boshiga ish tushganda kim o'zini chetga oladi?*

52-mashq. O'zingiz o'qigan badiiy asarlardan bo'lishli va bo'lishsiz fe'llar ishtirok etgan gaplarni ko'chiring. Ularni ma'no xususiyatiga qarab guruhlashtirib yozing.

Fe'l nisbatlari

Ish-harakatning bajaruvchisi bilan predmet o'rtasidagi munosabatning ifodalanishi **fe'l nisbati** deyiladi.

Fe'l nisbatlari besh turga bo'linadi:

1. **Aniq nisbat.** Bu nisbat ega tomonidan bajariladigan harakatni ifodalaydi. Aniq nisbatni hosil qiluvchi maxsus vosita yo'q: *keldi, o'qiyapti, ketmoqchi.*

2. **O'zlik nisbati.** Ish-harakatning boshqa buyumga o'tmay, bajaruvchining o'zida qolishini ifodalovchi fe'llar o'zlik nisbati hisoblanadi. O'zlik nisbati fe'l negiziga **-n, -in, -l, -il** qo'shimchalarini qo'shish bilan hosil qilinadi: *kiyindi, cho'mildi* kabi.

3. **Majhul nisbat.** Bu nisbatdagi fe'llarning bajaruvchisi noaniq bo'ladi. Majhul nisbat **-l, -il, -n, -in** qo'shimchalari bilan hosil qilinadi.

O'zlik va majhul nisbat bir xil qo'shimchalar bilan yasaladi. Ularning farqi gap mazmunidan anglashiladi: *Ali tarandi* – o'zlik nisbatda, *kema ko'rindi* – majhul nisbat, bajaruvchisi noaniq.

4. **Birgalik nisbati** harakatning bir necha shaxs tomonidan bajarilganligini bildiradi. **-sh, -ish, -lash** qo'shimchalari bilan hosil qilinadi: *kelishdi, ketishdi, yugurishdi, bahslashdi.*

5. **Orttirma nisbat**dagi fe'llar ish-harakatning boshqa biror shaxs yoki narsa-buyum ta'sirida bajarilganligini bildiradi. Bu nisbat **-t, -dir, -tir, -giz, -g'iz, -qiz, -qaz, -kaz, -ir, -ar, -sat** qo'shimchalari yordamida hosil qilinadi: *o'qit, bezat, kengaytir, o'qittir, ko'rgiz, yutqaz, ko'rsat, qaytar* kabi.

Ayrim fe'llar birdan ortiq nisbat qo'shimchalari bilan qo'llanishi mumkin: *kiy + in + tir, kiy + in + tir + il + di,*

o'qi + t + tir + ish + di. Bunda fe'lining qaysi nisbatga aloqadorligini oxirgi qo'shimchaga qarab belgilanadi.

Fe'l mayllari

Ish-harakatning voqelikka munosabati *fe'l mayllari* orqali ifodalanadi. Fe'llarda 3 xil mayl bor:

1. Aniqlik mayli. 2. Buyruq-istak mayli. 3. Shart mayli.

1. Aniqlik (xabar, ijro) maylidagi fe'llar ish-harakatning uch zamondan birida bajarilishi yoki bajarilmasligi haqidagi xabarni ifodalaydi. Aniqlik maylining maxsus ko'rsatkichlari yo'q: *o'qidi, o'qiyapti, o'qimoqchi* kabi.

2. Buyruq-istak maylidagi fe'llar ish-harakatning bajarilishi bilan bog'liq buyruq, istak, xohish, maslahat, iltimos, undov kabi ma'nolarni ifodalaydi. Bunday fe'llar **-(a)y, -gin, -sin, -aylik, -ing(iz), -sinlar** qo'shimchalari bilan hosil qilinadi: *ketay, borgin, yozsin, ketaylik, boring, yursinlar* kabi.

3. Shart maylidagi fe'llar biror ish-harakatning bajarilishi uchun undan oldin bajarilishi shart qilib qo'yilgan harakatni ifodalaydi. Bu mayldagi fe'llar **-sa** qo'shimchasi orqali hosil qilinadi. Shart mayli qo'shimchasi shaklidagi fe'llar sof shart, orzu-istak, iltimos, maslahat, faraz, payt kabi buyruq-istak mayliga xos ma'nolarni ifodalaydi.

Ayrim darslik va qo'llanmalarda shartli va maqsad mayli ham alohida ta'kidlanadi. **Shartli mayldagi** fe'l **-(a)r, -mas** qo'shimchasi bilan yasaluvchi sifatdoşga **edi** to'liqsiz fe'lining qo'shilishidan hosil bo'ladi va bajarilishi biror harakatga bog'liq bo'lgan harakatni ifodalaydi: *U kelsa, sen borar eding*.

Maqsad maylidagi fe'l ish-harakatning bajarilishi maqsad qilinganligini bildiradi: *bormoqchiman, bormoqchi bo'lyapman* kabi.

Fe'llarda shaxs-son

Fe'llarda ish-harakatning kim yoki kimlar tomonidan bajarilishi grammatik son qo'shimchalari orqali aniqlanadi. Ish-harakat bajaruvchisi bir kishi bo'lganda birlik, bir necha kishi bo'lganda ko'plik shakli qo'shimchasi ishlatiladi. Bu qo'shimchalar harakat bajaruvchisi – grammatik shaxsni ham ifodalaganligi uchun **shaxs-son qo'shimchalari** deb yuritiladi. Fe'llarda uch shaxs mavjud:

I shaxs – *so'zlovchi*

II shaxs – *tinglovchi*

III shaxs – *o'zga*

Fe'llarning shaxs-son qo'shimchalarini olib kelishi **tuslanish**, mazkur qo'shimchalar esa **tuslovchi qo'shimchalar** deyiladi:

Shaxs	Son	
	Birlik	Ko'plik
	1. -m	1. -k

I	2. -man 3. -ay(in)	2. -miz 3. -aylik
II	1. -ng 2. -san 3. gin)	1. -ngiz 2. -siz 3. -ing(iz)
III	1. - 2. - 3. -sin	1. (-lar) 2. (-lar) 3. -sin(lar)

Fe'l zamonlari

Ish-harakatning nutq soʻzlanib turgan paytga munosabati *fe'l zamonlari* deyiladi. Ish-harakat nutq soʻzlanib turgan paytdan oldin, nutq soʻzlanayotgan paytda yoki undan soʻng boʻlishi mumkin. Shunga koʻra fe'l zamonlari ham uch turga boʻlinadi: Oʻtgan zamon, hozirgi zamon, kelasi zamon.

I. *Oʻtgan zamon fe'li* nutq soʻzlanib turgan paytdan oldin bajarilgan yoki bajarilmagan ish-harakatni bildiradi. Oʻtgan zamon fe'llari 5 turga boʻlinadi:

1) *Yaqin oʻtgan zamon* shakli fe'l oʻzagiga *-di* qoʻshimchasini qoʻshish va tushlash orqali hosil qilinadi.

Shaxs	Son	
	Birlik	Koʻplik
I.	Bordim	bordik
II.	Bording	bordingiz
III	Bordi	bordi(lar)

2) *Uzoq oʻtgan zamon* shakli fe'l oʻzagiga *-gan* qoʻshimchasini qoʻshish va tushlash orqali hosil qilinadi.

Shaxs	Son	
	Birlik	Koʻplik
I.	borganman	borganmiz
II.	borgansan	borgansiz
III	borgan	borgan(lar)

Uzoq oʻtgan zamon shakli *edi, ekan* toʻliqsiz fe'llari yordamida ham hosil qilinadi:

Shaxs	Son	
	Birlik	Koʻplik
I.	borgan edim borgan ekanman	borgan edik borgan ekanmiz
II.	borgan eding borgan ekansan	borgan edingiz borgan ekansiz
III	borgan edi borgan ekan	borgan edi(lar) borgan ekan(lar)

Uzoq o'tgan zamon shakli ish-harakatning bajarilganligi bilan bog'liq gumonni anglatganda **-gan** qo'shimchasidan so'ng **-dir** va tuslovchi qo'shimchalar keltiriladi:

	Son	
Shaxs	Birlik	Ko'plik
I.	borgandirman	borgandirmiz
II.	yozgandirsan	yozgandirsiz
III	o'qigandir	o'qigandir(lar)

3) *O'tgan zamon hikoya fe'li -b(-ib)* qo'shimchasini olgan ravishdoshni tushlash orqali hosil qilinadi:

	Son	
Shaxs	Birlik	Ko'plik
I.	yuribman	yuribmiz
II.	yuribsan	yuribsiz
III	yuribdi	yuribdi(lar)

-b(-ib) qo'shimchasi ravishdoshdan so'ng **edi** to'liqsiz fe'lini keltirish orqali ham o'tgan zamon hikoya fe'li yasaladi:

	Son	
Shaxs	Birlik	Ko'plik
I.	kelib edim	kelib edik
II.	kelib eding	kelib edingiz
III	kelib edi	kelib edi(lar)

	Son	
Shaxs	Birlik	Ko'plik
I.	kuzatar edim	kuzatar edik
II.	kuzatar eding	kuzatar edingiz
III	kuzatar edi	kuzatar edi(lar)

4) *O'tgan zamon davom fe'li -r(-ar)* qo'shimchasini olgan fe'l shakliga edi to'liqsiz fe'lini qo'shish orqali hosil qilinadi:

O'tgan zamon davom fe'li **-yotgan edi** va **-moqda edi** shakllari yordamida ham hosil qilinadi:

	Son	
Shaxs	Birlik	Ko'plik
I.	yozayotgan edim ketmoqda edim	yozayotgan edik ketmoqda edik
II.	yozayotgan eding ketmoqda eding	yozayotgan edingiz ketmoqda edingiz
III	yozayotgan edi ketmoqda edi	yozayotgan edi(lar) ketmoqda edi(lar)

5) *O'tgan zamon maqsad fe'li -moqchi edi, -digan edi* shakllari yordamida hosil qilinadi:

	Son	
Shaxs	Birlik	Ko'plik
I.	chizmoqchi edim o'tadigan edim	chizmoqchi edik o'tadigan edik
II.	chizmoqchi eding o'tadigan eding	chizmoqchi edingiz o'tmoqchi edingiz
III	chizmoqchi edi o'tadigan edi	chizmoqchi edi(lar) o'tmoqchi edi(lar)

II. Hozirgi zamon fe'li ish-harakatning nutq so'zlanib turgan paytda bajarilayotgani yoki bajarilmayotganligini bildiradi. Hozirgi zamon fe'lining quyidagi shakllari mavjud:

1) *Hozirgi zamon davom fe'li -yap, -moqda, -yotib, -yotir* va tuslovchi qo'shimchalar orqali hosil qilinadi:

	Son	
Shaxs	Birlik	Ko'plik
I.	yozyapman chizmoqdaman ketayotibman kelayotirman	yozyapmiz chizmoqdamiz ketayotibmiz kelayotirmiz
II.	yozyapsan chizmoqdasan ketayotibsana kelayotirsana	yozyapsiz chizmoqdasiz ketayotibsiz kelayotirsiz
III	yozyapti chizmoqda ketayotibdi kelayotir	yozyapti(lar) chizmoqda(lar) ketayotibdi(lar) kelayotir(lar)

2) *Hozirgi kelasi zamon fe'li -a(-y)* va tuslovchi qo'shimchalar yordamida hosil qilinadi:

	Son	
Shaxs	Birlik	Ko'plik
I.	tuzaman to'qiyman	tuzamiz to'qiyimiz
II.	tuzasan to'qiysana	Tuzasiz to'qiysiz
III	tuzadi to'qiydi	tuzadi(lar) to'qiydi(lar)

III. Kelasi zamon fe'li ish-harakatning nutq so'zlanib turgan paytdan keyin bajarilishi yoki bajarilmasligini ifodalaydi. Kelasi

zamon fe'lining kelasi zamon maqsad va kelasi zamon gumon fe'li shakllari mavjud.

Kelasi zamon maqsad fe'li -moqchi, -ajak, -gay tuslovchi qo'shimchalar yordamida, *kelasi zamon gumon fe'li* esa *-(a)r* va tuslovchi qushimchalar orqali hosil qilinadi.

Son		
Shaxs	Birlik	Ko'plik
I.	kelmoqchiman yozajakman	kelmoqchimiz yozajakmiz
II.	kelmoqchisan yozajaksan	kelmoqchisiz yozajaksiz
III	kelmoqchi yozajak	kelmoqchi(lar) yozajak(lar)

Son		
Shaxs	Birlik	Ko'plik
I.	o'qirman	o'qirmiz
II.	o'qirsan	o'qirsiz
III	o'qir	o'qir(lar)

Nutqda zamon shakllarining o'rni almashtirilgan holda qo'llanishini kuzatish mumkin. Bunday hollarda ish-harakatning qaysi zamonga aloqadorligi gapning umumiy mazmunidan anglashiladi: Biz ertaga Buxoroga ketyapmiz.

Fe'llarning tuzilishiga ko'ra turlari

1. *Sodda fe'l*: *yur, ishla, kel, bor, eshit.*
2. *Qo'shma fe'l*: *sotib oldi, yutib oldi.*
3. *Murakkab fe'l*: *o'qib berib turdi, sotib olib berdi.*
4. *Juft fe'l*: *aytdi-qo'ydi, gapirdi-qo'ydi.*
5. *Takroriy fe'l*: *o'qiy-o'qiy, ayta-ayta, yozdi-yozdi.*

To'liqsiz fe'l

Hozirgi o'zbek tilida to'liqsiz fe'lning quyidagi shakllari mavjud: *edi, ekan, emish, emas.*

To'liqsiz fe'llar quyidagi xususiyatlarga ega:

1. Mustaqil ma'noga ega emas.
2. Fe'llarga xos bo'lishsizlik, nisbat, zamon kabi ma'nolarga ega emas.

3. To'liqsiz fe'l yakka holda tuslanmaydi. Shaxs-son qo'shimchasi to'liqsiz fe'lga qo'shilsa-da, ular bildirgan shaxs ma'nosi kesim vazifasidagi butun birikmaga taalluqli bo'ladi: *kelgan edi + m, kelgan edi + ng*.

4. To'liqsiz fe'l tarkibidagi **-di, -kan, -mish** qo'shimchalari o'z ma'no xususiyatini yo'qotgan.

5. To'liqsiz fe'lning birinchi tovushi tushirib qo'llanishi mumkin: *kelardi, kelarkan, kelarmish* kabi.

6. To'liqsiz fe'l otga ham fe'lga ham qo'shila oladi. Ko'proq sifatdosh va ravishdoshga birikib keladi.

7. Nutqda qatorlashib kelishi mumkin: Ana xolos, bu odam meni tanirmidi ekan? ... sharmanda bo'ldim (M.Ismoil).

Ko'makchi fe'lli so'z qo'shilmasi

Nutqimizda ikki yoki undan ortiq fe'ldan iborat birliklar ham qo'llaniladi. Ular tarkibidagi asosiy ma'noni ifodalovchi qism **yetakchi fe'l**, uni to'ldirib, izohlab keladigan qism esa **ko'makchi fe'l** hisoblanadi: *o'qib chiqdi (o'qib – yetakchi, chiqdi – ko'makchi fe'l)*. Bunday qo'shilmalar ko'makchi fe'lli so'z qo'shilmasi (ayrim darsliklarda fe'lning analitik shakli) deb yuritiladi.

O'zbek tilida butunlay ko'makchi fe'lga aylangan birorta ham fe'l yo'q. Ayrim mustaqil fe'llar ko'makchi fe'l vazifasida qo'llanib turli-tuman ma'nolarni ifodalashga xizmat qiladi:

1. Harakatning to'satdan yuzaga kelganligi: *bo'lib qoldi, taqillab qoldi, ko'rib qoldi, aytib qo'ydi*.

2. Harakatning davomiyligi: *aytib turdi, o'qib berib turdi, qarab-qarab turdi*.

3. Harakatning tugallanganligi: *o'qib chiqdi, aytib bo'ldi, so'zlab berdi, turtib qo'ydi* va hokazo.

Ko'makchi fe'lli so'z qo'shilmasi tarkib jihatidan turlicha shakllanishi mumkin:

1. Ko'makchi fe'l birdan ortiq bo'lishi mumkin: *aytib berib turdi*.

2. Yetakchi va ko'makchi fe'l o'rtasida yuklama kelishi mumkin: *kechikib ham qolibman*.

3. Yetakchi qism juft va takroriy so'zga teng bo'lishi mumkin: *qizarib-bo'zarib ketdi, baqirib-baqirib tashladi*.

4. Yetakchi fe'l uyushib kelishi mumkin: *yaqinlashib, do'stlashib qoldi*.

Fe'lning vazifadosh shakllari

Fe'lning vazifadosh shakllari deganda fe'lning gapda ma'lum sintaktik vazifani bajarishga xoslangan shakllari tushuniladi.

Fe'ning vazifadosh shakllari 3 xil: *sifatdosh, ravishdosh, harakat nomi*.

Bu shakllarning mavjudligi uchun fe'llar gapda ega, to'ldiruvchi, aniqlovchi bo'lib kela oladi.

Sifatdosh

Sifatdosh predmetning belgisini bildiradigan fe'l shakli hisoblanadi. Ular gapda asosan sifatlovchi aniqlovchi bo'lib keladi.

Sifatdosh fe'ning sifatga yaqin shakli bo'lib, xuddi sifatlar kabi otga bog'lanadi va uning belgisini aniqlab keladi.

Sifatdoshlar quyidagi qo'shimchalar yordamida hosil qilinadi:

-gan(-kan, -qan). *o'qigan bola, cho'kkan kema, oqqan daryo.*

-digan, -yotgan. *keladigan mehmon, yugurayotgan kishi.*

-r, -ar(bo'lishsizi -mas). *qaytar dunyo, uchar yigit, so'nmas hayot.*

-ajak. *bo'lajak kuyov, qurilajak bino.*

-asi. *kelasi kun, kelasi zamon.*

-vchi, -uvchi. *azon aytuvchi, kechira oluvchi.*

Tarixiy asarlarda sifatdoshning **-mish** (kelmish mehmon), **-g'lik**(yasatig'lik uy, chirog'i yoqig'lik xonadon), **-rlik** (qorin to'ydirarlik bir kasb) kabi affikslar bilan yasalgan shakllari ham uchraydi.

Sifatdoshlar ham barcha fe'llar singari o'timli-o'timsiz, bo'lishli-bo'lishsiz va zamon ma'nosini ifodalash xususiyatiga ega: rasm chizgan qiz — o'timli, rasm chizilgan daftar — o'timsiz, o'qigan — bo'lishli, o'qimagan — bo'lishsiz, kelgan — o'tgan zamon, kelayotgan — hozirgi zamon, bo'lajak — kelasi zamon.

Sifatdoshlar ifodalagan zamon nisbiy bo'ladi. Harakatning nutq so'zlanib turgan paytga munosabatini bevosita ko'rsatmaydi. Uning qaysi zamonga tegishligi gapning kesimi orqali anglashilgan vaqtga yoki gapning umumiy mazmuni bildirgan vaqtga nisbatan belgilanadi: Topshiriqni birinchi *bajargan* (bajaradigan) o'quvchini *taqdirlayman*. Buning ustiga mamlakatning har yeridan sen *tanimagan* (tanimaydigan) odamlardan har xil xatlar, g'alati-g'alati sovg'a *kelib turadi* (A.Qahhor).

Sifatdoshlar otlashganda otga xos xususiyatlarga ega bo'ladi. *Kuygan* o'lanchi bo'lar, *suygan* — laparchi. Qizni *so'raganga* ber, qimizni *suvsaganga*.

Ravishdosh

Ish-harakat belgisini bildirgan, uning qay holatda, qachon va nima maqsadda bajarilishini anglatadigan fe'l shakli **ravishdosh** deyiladi. Ravishdoshlar fe'lga bog'lanadi va gapda asosan hol bo'lib keladi: Shu payt chorbog'dan echki yetaklab Dildor kirib keldi (S.Ahmad).

Ravishdoshlar quyidagi qo'shimchalar bilan hosil qilinadi:

-a, -y: *bora-bora* unutdi, *yig'lay-yig'lay* charchadi. Bo'lishsizi **-ma** qo'shimchasi bilan yasaladi: *aytmay, bormay*.

-b, -ib: *so'rab* ko'r, *yig'lab* yubordi, *qiynalib* qoldi. Bo'lishsizi **-may(-mayin)** qo'shimchasi bilan yasaladi: *so'ramay kirdi, gapirmay o'tirdi*.

Qanotini qush *qoqmayin*

Uyg'onar el polvonlari (Mirtemir).

-gach, -kach, -qach: *kelgach, kechikkach, chiqqach*. U *kelmagach* men borishga majbur bo'ldim. Nutqda bunday ravishdoshlar o'rnida *kelgandan keyin, chiqqandan keyin* tipidagi shakllar qo'llaniladi.

-gani, -kani, -qani, -gali: *maslahatlashgani* keldi, *ko'rgali* keldi. Ko'chat *ekvani* bordik. Ko'chaga *chiqqani* payt poylar edi. Bu qo'shimcha bilan yasalgan ravishdoshlar maqsad ma'nosini ifodalaydi. Gapda *uchun* ko'makchisiga sinonim bo'ladi. *O'qigani keldi - o'qish uchun keldi*. Bu qo'shimcha bilan yasalgan ravishdoshning o'ziga xos xususiyatlaridan yana biri uning bo'lishsiz shaklga ega emasligidir.

-gudek. *yetgudek, o'tgudek, yig'lagudek, yiqilgudek*.

-guncha, -kuncha, -quncha. To xo'rda suzilib *kelguncha* u bir tomonga qiyshayib uxlab qolgan edi (S.Ahmad). Kun *oqquncha* ulgurishi lozim. Bu ko'chat meva *tukkuncha* yana qancha qovun pishadi. Aytganini *qildirmaguncha* qo'ymaydi.

Ravishdoshlar ma'nosiga ko'ra quyidagi turlarga bo'linadi:

1. Payt yoki sabab ravishdoshlari. Ular **-gach, -kach, -qach, -guncha, -kuncha, -quncha** qo'shimchalari bilan shakllanadi.

2. Holat ravishdoshlari **-b, -ib, -a, -y, -gudek** qo'shimchalari bilan yasaladi.

3. Maqsad ravishdoshlari **-gani, -kani, -qani, -gali** qo'shimchalari bilan yasaladi.

Ravishdoshlar ham barcha fe'llar kabi bo'lishli-bo'lishsiz, o'timli-o'timsiz, nisbat, zamon ma'nolariga ega.

chizgani - o'timli, uxlagani - o'timsiz; borgach - bo'lishli, kelmagach - bo'lishsiz. Masala o'rtaga *qo'yilgach* hamma jim bo'lib qoldi. Qo'yilgach - majhul nisbat, o'tgan zamon shakli.

Tuslanish - tuslanmasligiga ko'ra ikki xil: **tuslanadigan ravishdoshlar:** *kelibman, kelibsan, kelibdi*.

Tuslanmaydigan ravishdoshlar: -gach, -gina, -gani, -guncha qo‘shimchalari bilan yasalib, shaxs-son va zamon qo‘shimchalarini olmaydi.

Harakat nomi

Ish-harakat yoki holatning nomini bildiruvchi so‘zlar **harakat nomi** deyiladi. Harakat nomlari otga xos grammatik ko‘rsatkichlarni qabul qiladi va gapda otga xos sintaktik vazifalarni bajaradi. Harakat nomi qo‘yidagi qo‘shimchalar bilan yasaladi:

1. Fe‘l negiziga **-(i)sh** qo‘shimchasini qo‘shish bilan: *o‘tirish, chalish, yozish, kulish, so‘zlashish.*

Ba‘zan **-lik** qo‘shimchasi bilan qo‘llanadi: *borishlik, yurishlik.*

2. Fe‘l negiziga **-(u)v** qo‘shimchasini qo‘shish bilan: *o‘quv, uchrashuv, kelishuv.*

Agar fe‘l **«i»** unlisi bilan tugagan bo‘lsa, **«i» «u»**ga, **«a»** bilan tugagan bo‘lsa, **«a» «o»**ga aylanadi: *to‘qi-to‘quv, sayla-saylov.*

3. Fe‘l negiziga **-moq** qo‘shimchasini qo‘shish bilan: *kesmoq, o‘qimoq, yozmoq, sog‘inmoq.*

Harakat nomining sanab o‘tilgan uchchala shakli bo‘lishsizlik ko‘rsatkichi **-ma** qo‘shimchasini qabul qilmaydi. Harakat nomining bo‘lishsiz shakli **-maslik** qo‘shimchasi bilan yasaladi: *o‘qimaslik, aytmalik, kulmaslik.*

Fe‘llarni tahlil qilish tartibi:

1. Qanday so‘roqqa javob bo‘ladi?
2. Bo‘lishli-bo‘lishsiz shakli.
3. O‘timli-o‘timsiz shakli.
4. Nisbati, turi, qo‘shimchasi.
5. Qaysi mayldaligi, qo‘shimchasi.
6. Shaxs-son shakli.
7. Zamon ma‘nosining ifodalanishi.
8. Tuzilishiga ko‘ra turi.
9. Yasalishiga ko‘ra turi.
10. Vazifadosh shakllarga egaligi.
11. Gapdagi vazifasi.

Namuna: Yana o‘shanday qayg‘uli ovoz eshitildi (T. Qaipbergenov).

Nima qildi? Bo‘lishli, o‘timsiz, majhul nisbat -il, aniqlik xabar maylida, III shaxs birlik shaklida, o‘tgan zamon, yaqin o‘tgan zamon shakli, sodda fe‘l, gapda kesim vazifasida kelgan.

YORDAMCHI SO‘ZLAR TURKUMI

Lug‘aviy ma‘no ifodalamay, mustaqil so‘zlar orasidagi grammatik munosabatni shakllantiruvchi so‘zlar *yordamchi so‘zlar* deyiladi. Ko‘makchi, bog‘lovchi va yuklama yordamchi so‘zlar turkumini tashkil etadi.

BOG‘LOVCHILAR

Gapning uyushiq bo‘laklari va qo‘shma gap tarkibidagi sodda gaplarni bog‘laydigan yordamchi so‘zlar *bog‘lovchilar* deyiladi. Bog‘lovchilar grammatik jihatdan o‘zgarmaydi va mustaqil lug‘aviy ma‘no anglatmaydi. Ular gapda yakka va takroriy holda qo‘llanishi mumkin.

Yakka bog‘lovchilarga va, hamda, ammo, lekin, biroq, chunki, sari, toki, go‘yoki, balki, basharti, -ki, -kim, holbuki, vaholanki, garchi kabilar kiradi.

Takroriy bog‘lovchilarga dam-dam, ba‘zan-ba‘zan, ham-ham, bir-bir, yoki-yoki, yo-yo, goh-goh, xoh-xoh kabilar kiradi.

Bog‘lovchilar gapdagi vazifasiga ko‘ra ikki xil bo‘ladi: teng bog‘lovchilar, ergashtiruvchi bog‘lovchilar.

1. Teng bog‘lovchilar gap bo‘laklari va ayrim sodda gaplar orasidagi teng munosabatni ifodalaydi: Kecha sokin *va* iliq edi. Hamma keldi, *biroq* Rustandan darak yo‘q.

Teng bog‘lovchilarning quyidagi turlari mavjud:

Biriktiruv bog‘lovchilari: *va, hamda (bog‘lovchi vazifasidagi bilan ko‘makchisi, ham yuklamasi).*

Kitob *va* daftar sotib oldim.

Kitob *bilan* daftar sotib oldim.

Kitob *hamda* daftar sotib oldim.

Ham kitob, *ham* daftar sotib oldim.

Kitob, *ham* daftar sotib oldim.

Zidlov bog‘lovchilari: *ammo, lekin, biroq, balki, holbuki.*

Gapingiz to‘g‘ri, *lekin* masalaning boshqa tomoni bor.

Gapingiz to‘g‘ri, *ammo* masalaning boshqa tomoni bor.

Gapingiz to‘g‘ri, *biroq* masalaning boshqa tomoni bor.

Gapingiz to‘g‘ri, *ammo lekin* masalaning boshqa tomoni bor.

Yolg‘iz o‘zini emas, *balki* butun guruhni o‘yladi.

U keldi, *holbuki* kelmasligi ham mumkin edi.

Ayiruv bog‘lovchilari: *yo, yoki, dam, goh, ba‘zan, bir.*

Bir zo‘r otash, *bir* zo‘r alanga

Ikki qalbgaga tutashgani rost (H.Olimjon).

Goh qirda, *goh* dalada ko‘rinib qolar edi. Uning qo‘shig‘i *dam* eshitilib, *dam* yo‘q bo‘lib ketar edi (S.Ahmad).

Inkor bog'lovchisi: -na.

Boysunqur mirzoga o'xshaganlarda *na* unisi bor, *na* bunisi (P.Qodirov).

2. Ergashtiruvchi bog'lovchilar: agar, basharti, chunki, go'yo, go'yoki, garchi, shuning uchun, -ki (-kim).

Ergashtiruvchi bog'ovchilarning quyidagi turlari bor:

Aniqlov bog'lovchisi: -ki (-kim), ya'ni.

Roviylar nasihat qiladilarkim: yo'lda qaroqchilar mavjudligini bilgan tadbirli sayyoh yolg'iz yurmaydi (T.Malik).

Sabab bog'lovchilari: chunki, shuning uchun, negaki.

U ketishni istamas edi, *negaki* qishlog'ining har qarich yeri uning uchun tabarruk edi.

Shart bog'lovchilari: agar, agarda, basharti, garchi, mabodo.
She'riyatda *gar, garchand* shaklida ham uchraydi. Ba'zan *bordiyu* so'zi ham bog'lovchi vazifasida kelishi mumkin: Bordiyu hayotda uchratolmasam, o'ylab xayolimda yaratardim, kel! (A.Muxtor)

Chog'ishtiruv bog'lovchilari: go'yo, go'yoki.

Otabek ko'zini to'ldirib binoga qaradi, *go'yo* bu qarashda u dunyo malagi bilan vidolashar edi (A.Qodiriy).

Bog'lovchilarni tahlil qilish tartibi

1. Qo'llanishiga ko'ra turi (yakka, takror).
2. Ma'no va vazifasiga ko'ra turi (teng, ergashtiruvchi).
3. Bog'lash xususiyatiga ko'ra turi (gap bo'laklarini, qo'shma gap tarkibidagi sodda gaplarni).
4. Sinonimi.

Namuna: Agar topshiriqlarni o'z vaqtida bajarsang, seni ta'tilda Buxoroga olib boraman.

Agar – bog'lovchi.

1. Yakka bog'lovchi.
2. Ergashtiruvchi bog'lovchi, shart bog'lovchisi.
3. Qo'shma gap tarkibidagi sodda gaplarni bog'lagan.
4. Agarda.

KO'MAKCHILAR

Ot yoki otlashgan so'zdan keyin kelib, ularni boshqa so'zlarga tobelanish asosida birikishini ta'minlaydigan so'zlar **ko'makchi** deyiladi. Ko'makchilar tuslanmaydi va yasalmaydi. Gapda o'zi bog'langan so'z bilan birgalikda bir so'roqqa javob bo'ladi va bir xil gap bo'lagi vazifasida keladi. Ko'makchilar ma'no xususiyati va kelib chiqishiga ko'ra ikki xil bo'ladi:

1. Sof ko'makchilar. 2. Ko'makchi vazifasida qo'llanuvchi so'zlar.

1. Sof ko'makchilar o'z lug'aviy ma'nolarini butunlay yo'qotib, qo'llanishiga ko'ra kelishik qo'shimchalariga yaqin turadigan so'zlardir: uchun, kabi, bilan, sayin, singari, uzra, qadar, yanglig'.

2. Ko'makchi vazifasida qo'llanuvchi so'zlarga ot, sifat, ravish va fe'l turkumidan ko'makchiga siljigan, gapda ba'zan o'z ma'nosida, ba'zan ko'makchi vazifasida qo'llanadigan so'zlar kiradi. Ular: tomon, burun, ilgari, boshqa, keyin, tashqari, chamasi; sababli, tufayli, orqali, qarshi, chog'li, doir, muvofiq, o'zga; qarab, qaraganda, bo'ylab, yarasha, qaramasdan, qarata, tortib, ko'ra; avval, so'ng, burun, beri, buyon, asosan, binoan, keyin, oldin kabi so'zlardir.

O'z lug'aviy ma'nosini qisman saqlagan, gapda ko'makchi vazifasida qo'llanadigan so'zlar ko'makchi otlar deyiladi. Ularga old, orqa, huzur, yuza, haq, xusus, to'g'ri, tashqari, yon, o'rta, ket, ich, ust, tepa, ost, tag, ora, bosh, o'rin, qosh, yoqa, tomon kabi so'zlar kiradi. Ko'makchi otlar harakat bilan predmet o'rtasidagi turli munosabatni ifodalaydi. Ular kelishik va egalik qo'shimchalarini qabul qilishi mumkin: ostida, tagidan, ustiga, oldida, orqasiga, yonidan, o'rtasi, orasi, boshi kabi. Faqat bu so'zlar gapda o'zidan oldingi so'zlar bilan qaratqich-qaralmish munosabati asosida birikib kelishi lozim. Aks holda o'rin oti hisoblanadi: ko'prik ostida, suv tagidan, ko'chaning boshida, deraza yonida kabi.

Ko'makchilarning qo'llanishi

Ko'makchilar gapdagi vazifasiga ko'ra kelishiklarga yaqin turadi. Shuning uchun ko'p hollarda kelishik qo'shimchalariga sinonim bo'ladi: avtobusda keldim – avtobus bilan keldim, ukamga oldim – ukam uchun oldim.

Nutqimizda faol qo'llanadigan ko'makchilarga quyidagilar kiradi: azbaroyi, bilan, uchun, kabi, ilgari, burun, bosh, chog'li, qadar, sayin, bo'yicha, orqa, orqali, ora, sababli, ko'ra, yon, ich, qarshi, o'rta, tomon, qarab, qaramasdan, qaramay, so'ng, boshqa,

keyin, tashqari, ost, ust, tag, buyon, beri, bo'lak, o'zga, holda, asosan, doir, binoan kabi.

Ko'makchilarni qaysi kelishikdagi so'zni boshqarishiga ko'ra quyidagicha guruhlashtirish mumkin:

1. Bosh kelishikdagi so'z bilan qo'llanadigan ko'makchilar:

Bilan. Birgalik, hamkorlik, qurol-vosita, harakatning ketma-ketligi, vaqt, holat kabi ma'nolarni ifodalashda ishlatiladi. Badiiy adabiyotda -la, birla, ila shakllari ham uchraydi. Masalan: Ertaga shaharga tushing, *akam bilan* so'zlashib ishni bitiramiz (Oybek). Sharofat oldida turgan *choynak bilan* uning basharasiga tushirdi (A.Qahhor). Deraza ochilishi bilan Yo'lchi boshini ko'tardi (Oybek). Siddiqjon *kechasi bilan* kiprik qoqmay chiqdi (A.Qahhor). Yo'lchi *jahl bilan* o'rnidan turdi (Oybek).

Uchun. Maqsad, sabab, atash, evaz ma'nolarida qo'llanadi. Badiiy adabiyotda -chun shakli ham uchraydi. -gina, -dir affikslari bilan qo'llanishi mumkin. Masalan: Shaharga *o'qish uchun* keldim. Darsga *qatnashgani uchun* yaxshi biladi. *Ukam uchun* oldim. *Tirishqoqligingiz uchun* mukofot.

Kabi, singari, yanglig'. O'xshatish, chog'ishtirish, qiyos ma'nolarini ifodalaydi: *Olov kabi* kuydiradi. *Otasi singari* general bo'lishni orzu qilardi. *Bahor yanglig'* dillarni yayratar edi.

Sari. Yo'nalish ma'nosini ifodalaydi. Ayrim gaplarda tomon ko'makchisiga sinonim bo'ladi: Tirishdim tog'dan oshdim, *yorug'lik sari* yo'l ochdim (maqol), *yorug'lik sari* – *yorug'lik tomon*.

Sayin ko'makchisi payt, *orqali* – vosita, *chog'li, chamasi* – taxmin, *holda* ko'makchisi holat ma'nosini ifodalaydi: *Yil sayin* ortib bormoqda. *Telefon orqali* gaplashdim. *Qirq chog'li* yigit kelishdi. *Tugun ko'targan holda* kirib keldi.

2. Jo'nalish kelishigidagi so'zlar bilan qo'llanadigan ko'makchilar: *tomon* ko'makchisi yo'nalish, *qadar* – chegara, *ko'ra* – sabab, ta'kid, qiyos, *qaramasdan, qaramay* – to'siqsizlik, *yarasha* – moslik kabi ma'nolarni ifodalaydi: *Uyga tomon* yo'l oldi. *Kechga qadar* kutdi. *Shunga ko'ra* darsdan ozod qildik. *Yomg'ir yog'ishiga qaramay* yo'lida davom etdi. *Qilmishiga yarasha* jazosini oldi.

3. chiqish kelishigidagi so'zlar bilan qo'llanadigan ko'makchilar: *so'ng, keyin, ilgari, burun, beri* ko'makchilari payt ma'nosini, *boshqa, o'zga, tashqari, bo'lak* – mustasnoqlik ma'nosini ifodalaydi: *Darsdan so'ng* kutubxonaga boramiz. *O'shandan beri* uni uchratmadim. *Shundan boshqa* ishim yo'q.

4. Qaratqich kelishigidagi so'zlar bilan qo'llanadigan ko'makchilar. Asosan ko'makchi otlar qaratqich kelishigidagi so'z bilan bog'lanadi: *Ko'cha boshida* kutib oldi. *Ko'prik ostiga* kirib ketdi. *Bog' o'rtasida* joylashgan.

Uchun, bilan, kabi ko‘makchilari qaratqich kelishigidagi olmoshlar bilan bog‘lanishi mumkin: *shuning uchun, shuning bilan, uning kabi*.

Ko‘makchilarni tahlil qilish tartibi

1. Turi.
2. Qaysi kelishikdagi so‘zga bog‘langan?
3. Qanday ma‘noni ifodalagan?
4. Qaysi so‘zni qaysi so‘zga bog‘lagan?
5. Sinonimi.

Namuna: Feruza *kuni bilan* dars tayyorladi.

Bilan sof ko‘makchi, bosh kelishikdagi so‘zga bog‘langan, vaqt ma‘nosini ifodalagan, otni fe‘lga bog‘lagan, bo‘yi – kun bo‘yi.

YUKLAMALAR

So‘z yoki gaplar mazmuniga qo‘shimcha ma‘no berishga xizmat qiladigan yordamchi so‘z va qo‘shimchalar **yuklama** hisoblanadi. Yuklamalar nutqdagi biror so‘zni ajratib ko‘rsatish yoki gapga *so‘roq, his-hayajon, taajjub, ta‘kid, tasdiq, inkor, gumon* kabi ma‘nolarni qo‘shish hamda gapga tasviriylik uchun ishlatiladi. Shuningdek, qo‘shma gap qismlarini, sodda gaplarda esa uyushiq bo‘laklarni bir-biriga bog‘lashga xizmat qiladi.

Yuklamalar ma‘no va qo‘llanishiga ko‘ra quyidagi guruhlarga bo‘linadi:

1. **So‘roq va taajjub yuklamalari:** *-mi, -chi, -a, -ya*. Dars tayyorlading*mi?* Gapirsang-*chi*, bolam, nimadan qiynalding? Voy, biram chiroyli gul ekan-*a!* Ah, qanday so‘lim kecha-*ya!* (Oybek)

2. **Kuchaytiruv va ta‘kid yuklamalari:** *-ku, ham, -yu, -da, -oh, -yoq, -ki, -kim, hatto, axir, nahotki, hattoki, -oq, -yoq:* O‘g‘lim, axir pok eding-*ku*, nur kabi, evoh! (A.Oripov) Ikkimiz *ham* o‘qiymiz, albatta (A.Muxtor). Tarozibon ne desa shu, ishonamiz-*da!*

3. **Ayiruv va chegaralov yuklamalari:** *-gina (-kina, qina), faqat, yolg‘iz*. *Faqat* laylak Buxoroda manguga qoldi (A.Oripov). Nazarida qoramoyga bo‘yalgan ushoq*qina* bu yigit nimasi bilandir shu qushlarga o‘xshardi (O‘.Umarbekov). Otabek *yolg‘iz* mehmonxonada yotib kun kechirish bilan*gina* qolmadi (A.Qodiriy).

4. **Aniqlov yuklamasi: xuddi, naq.** Vaholanki, endi u sizni emas, o'z farzandini o'ylaydi, o'z farzandi uchun qayg'uradi, kuyib-yonadi – *xuddi* sizdek, sizning o'zingizdek (E.A'zam).

5. **Gumon yuklamasi: -dir.** Qaydadir menga ham bor balki dilband (A.Oripov).

6. **Inkor yuklamasi: na-na.** Uning esiga *na sevgi, na istirohat* keldi (Oybek).

Yuklamalarning tuzilishiga ko'ra turlari

Yuklamalar tuzilishiga ko'ra ikki xil bo'ladi:

1. **So'z – yuklamalar: faqat, hatto, hattoki, nahotki, chunki, axir, naq, yolg'iz, ham, na.**

2. **Qo'shimcha shaklidagi yuklamalar: -mi, -chi, -oq, -yoq, -gina, -dir, -ku, -da, -u, -yu, -a, -ya.**

Yuklamalarning yozilishi

-mi, -oq (-yoq), -gina (-kina, -gina) kabi turlari so'zga qo'shib yoziladi: *ko'rdingmi?, bugunoq, kechagina* kabi. Qolganlari chiziqcha bilan ajratib yoziladi: *sen-chi?, aytdim-ku!* kabi. So'z shaklidagi yuklamalar alohida yoziladi.

Yuklamalarni tahlil qilish tartibi

1. Qaysi yuklamalar ishtirok etgan?
2. Ma'no turi.
3. Tuzilishiga ko'ra turi.
4. Imlosi.
5. Sinonimi.

Namuna: Iroda *faqatgina* arzimas narsalarga, *faqatgina qandaydir* ma'nosiz narsalarga osilib oladigan bo'lsa, u qaysarlikka aylanib qoladi (T.Malik).

1. faqatgina, -dir
2. faqatgina ayiruv va ta'kid yuklamasi, -dir gumon yuklamasi.
3. so'z va qo'shimcha shaklidagi yuklamalar.
4. so'z – yuklama ayrim yoziladi, qo'shimcha shaklidagi yuklama qo'shib yoziladi.
5. faqatgina – yolg'iz, qandaydir – allaqanday.

ALOHIDA OLINGAN SO‘ZLAR TURKUMI MODAL SO‘ZLAR

So‘zlovchining o‘z fikriga munosabatini ifodalagan so‘zlar **modal so‘zlar** hisoblanadi. Modal so‘zlar gap mazmuniga *aniqlik, shubha, gumon, maqsad, talab, shart, mavjudlik, tasdiq, inkor, xulosa, eslatish, achinish, afsus* kabi ma‘nolarni qo‘shadi. Shunga ko‘ra ular quyidagi ma‘no guruhlariga bo‘linadi:

1. Fikr aniqligini ifodalovchi modal so‘zlar. Bunda fikrning rostligi (*darhaqiqat, haqiqatan, haqiqatda*), fikrning qat‘iyligi (*shubhasiz, so‘zsiz, shaksiz*), fikrga ishonch bildirish (*albatta, albat*), fikr aniqligini eslatish (*aslida, darvoqe*) kabi ma‘nolar ifodalanadi.

2. Fikr noaniqligini ifodalovchi modal so‘zlar. Bunda fikrning taxminiyligi (*shekilli, chog‘i, chamasi*), gumon (*ehtimol, balki, har holda, har qalay*), tasmol (*hoyna-hoy, aftidan, mazmuni*) kabi ma‘nolar ifodalanadi.

3. Fikr tartibi va so‘zlovchi munosabatini bildiruvchi modal so‘zlar: *birinchidan, ikkinchidan, avvalo, xullas, binobarin, masalan, jumladan, zero, zotan* kabi.

4. Hissiy holat ma‘nosini ifodalovchi modal so‘zlar: *attang, ajabo, hayriyat, afsus, essiz* kabi.

5. Tasdiq, mavjudlik va mavjud emaslik ma‘nolarini ifodalovchi modal so‘zlar: *mayli, xo‘p, bor, yo‘q* kabi.

Modal so‘zlarning ko‘pchiligi mustaqil so‘zlardan o‘sib chiqqan.

Ot turkumidan: ehtimol, haqiqatan, darvoqe, darhaqiqat, rostdan, aslida, aftidan; *Sifatdan:* tabiiy; ravishdan: albatta kabi.

Modal so‘zlar nutqda *yakka holda* (balki, chog‘i) va *takror holda* (albatta-albatta, essiz-essiz) qo‘llanishi mumkin. Bir gapda birdan ortiq modal so‘z ham ishtirok etishi mumkin: Kanizak, *aftidan*, shuni aytmoqchi emas edi *shekilli*, noiloj «ha» dedi (A.Qahhor).

80-mashq. Gaplarni o‘qing. modal so‘zlarni topib, ma‘nosiga ko‘ra turini tahlil qiling.

1. Chunonchi, uy ishlarining hammasini – to kir yuvishgacha – bolalarning o‘zlari qiladilar (Cho‘lpon). 2. Chunki darboza taqqillatib, otini hurkitkan Hasanalini jallodg‘a topshirish niyati, albatta yo‘q emas edi. 3. Taqsir ... chaqirishingiz albatta fuqaroning tinchlig‘i, raoyoning rohati, hukumatning barqaror turmog‘i uchundir. 4. Darhaqiqat, aqldan ozib ko‘chalarda ochiq kezish va kishanga tushishning o‘zi ham Zaynab uchun kichkina jazo deb hisoblanmas edi. 5. Bas, ayb qipchoqda emas, balki uning manfaati shaxsiyasi yo‘lida ish ko‘rguchi, boshliqlarida va qipchoqlar o‘ylag‘andek gunoh qora choponlarda bo‘lmay, balki uning uch-to‘rt ma‘nisiz beklarida! ... 6. Haqiqatdan ham, shayx xalq birligi buzilmasin deb, toshbo‘ron qilishga hukm etdi-yu,

keyiniga o'zi ham qiyomatlik do'stim O'razan botir qaytib kelganida nima javob qilaman, deb hayron edi.

Modal so'zlarning tahlili

1. Ma'no turi.
2. Qaysi turkumdan o'sib chiqqanligi.
3. Qo'llanishiga ko'ra turi.
4. Sinonimi.
5. Gapdagi vazifasi.

Namuna: *—chindan-chindan:* mundan so'ng Toshkand bormayman, - degan javobni berar edi (A.Qodiriy).

Chindan – chindan – modal so'z.

1. Fikr aniqligini ifodalovchi modal so'z. Fikrning rostligi ta'kidlanayti.
2. Sifatdan o'sib chiqqan: chin + dan. chin - qanday so'rog'iga javob bo'ladi.
3. Takror holda qo'llangan.
4. Rostdan, haqiqatdan.
5. Kirish so'z.

UNDOV SO'ZLAR

His-hayajon, tuyg'u, haydash – chaqirish kabi ma'nolarni ifodalab, gap bo'laklari bilan grammatik jihatdan bog'lanmaydigan so'zlar **undov** deyiladi: *Eh, uh, o, e, uf, voy, ura, ofarin, salom, obbo, ey, eh he, i-i, allo, o'h ho', be, tur, hah, iyi, hormang, rahmat, alvido, hoy-hoy* kabi.

Undovlar otlashib gapda turli vazifalarda kelishi mumkin: *Voy-voyingni* bas qil! Salom qanday bo'lsa, alik ham shunday.

Undovlar ma'nosiga ko'ra quyidagi turlarga bo'linadi:

1. Holat undovlari: *ie, o, voy, eh, hay-hay, o', voh-voh.* Bunda sevinch, hayratlanish, mamnunlik, g'ururlanish, ogohlantirish kabi ma'nolar ifodalanadi.

2. Xitob undovlari: *hey, hoy, allo, ey, kisht, ishsh, bah-bah, tu-tu-tu, qurey-qurey, chuh* kabi. Bunda kishilar e'tiborini tortish, parranda yoki hayvonlarni haydash, ish bajarishga undash, harakatdan to'xtatish kabi ma'nolar ifodalanadi.

3. Ko'rsatish, ta'kid undovlari: *hu, huv, hovv, ha, xo'sh, labbay.* Bunda ishora, javob, ta'kid, mulohaza, so'roq, kinoya kabi ma'nolar ifodalanadi.

Undovlar nutqda *yakka*, *takror* va *juft* holda qo'llanadi: *chuh*, *bay-bay*, *oh-oh*, *ey-voh*, *voy-dod* kabi.

Undovlar gapning boshida, o'rtasida va oxirida kela oladi. Gap mazmuni bilan uzviy bog'liq bo'lsa ham grammatik jihatdan bog'lanmagan bo'ladi. Undovlar ayrim holda so'z-gap shaklida qo'llana oladi: Salom! Xayr. Ofarin!

Undovlarni tahlil qilish tartibi

1. Ma'no turi.
2. Qo'llanishiga ko'ra turi.
3. Otlashgan-otlashmaganligi.
4. Gap mazmuni bilan aloqasi va qo'llanish o'rni.
5. Sinonimi.
6. Gapdagi vazifasi.

Namuna: *Oh*, bevafo dunyo! (P.Qodirov)

1. Holat undovi. Afsuslanish ma'nosini ifodalagan.
2. Yakka holda qo'llangan.
3. Otlashmagan.
4. Gap mazmuniga mos. Gapning boshida kelgan.
5. Eh.
6. Kirish so'z.

TAQLID SO'ZLAR

Turli tovush yoki harakat-holatga taqlidni bildiruvchi so'zlar *taqlid so'zlar* deyiladi. Ma'nosiga ko'ra ikkiga bo'linadi:

1. *Tovushga taqlid*: *qars-qars*, *gumbur-gumbur*, *chug'ur-chug'ur*, *taq-tuq*, *g'arch-g'urch* kabi.

2. *Harakat-holatga taqlid*: *apil-tapil*, *milt-milt*, *g'uj-g'uj*, *yalt-yult* kabi.

Qo'llanishiga ko'ra *yakka*, *juft* va *takror* holda bo'ladi: *pirr*, *g'ovur-g'uvur*, *qalt-qalt* kabi.

Taqlid so'zlar gapda *hol*, *aniqlovchi* vazifasida kelishi mumkin: Ko'zidan *duv-duv (hol)* yosh to'kardi. Uzoqdan *g'ovur-g'uvur (aniqlovchi)* ovozlar kela boshladi.

Taqlid so'zlar otlashganda otga xos vazifalarni bajara oladi: Shivir-shivirni bas qiling.

Taqlid so'zlarni tahlil qilish tartibi:

1. Ma'no turi.
2. Qo'llanishiga ko'ra turi.
3. Otlashgan – otlashmaganligi.
4. Gapdagi vazifasi.

Namuna: Uzoqdan *duk-duk* ovoz kelardi.

Duk-duk – taqlid so'z.

1. Tovushga taqlid. Jonsiz, qattiq jismlar tovushiga taqlid.

2. Takror holda qo'llangan. Tovushning davomiyligini, takrorlanib turishini anglatadi.
3. Otlashmagan.
4. Aniqlovchi vazifasida kelgan.